

ΗΜΑΘΙΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΕΡΟΙΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ Β' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 4

Θησέως 13, Αθήνα, Τ.Κ. 105 62. Τηλ. Fax: 210 32 24 169. Κιν. 694 400 94 79. E-mail: syllogosveroiwn@yahoo.gr

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2010

Εκοψε την "πίτα" του ο Ημαθίωνας

Την Κυριακή 31 Ιανουαρίου, στα Γραφεία του Συλλόγου κόψαμε την πίτα μας, παράλληλα με την εκδήλωση του καθιερωμένου πλέον Φασουλονταβιά. Παρέστησαν προεδρεία και μέλη από την ΟΣΚΜΑ, όπως και ο Πρόεδρος της Παμμακεδονικής Συνομοσπονδίας Ιατρών κ. Αθανασιάδης Ιωάννης.

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου, Δρ. Βίτσος Ενάγγελος, πριν από την κοπή της πίτας, απηύθυνε χαιρετισμό προς όλους, μαζί με τις ενχές του για το Νέο Έτος. Αμέσως μετά διαβάστηκαν από τον Γραμματέα του Συλλόγου τα μηνύματα και οι ενχές, προς το Διοικητικό Συμβούλιο και τα μέλη του Συλλόγου, που απέστειλαν ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Χρυσόχοϊδης Μιχαήλ, ο Νομάρχης Ημαθίας κ. Καραπαναγιωτίδης Κωνσταντίνος και η Δήμαρχος Βεροίας κ. Ουσουλιτζόγλου Χαρούλα. Επίσης ο κύριος Ιωάννης Σιούργαρης, ως εκπρόσωπος του Βουλευτού του Νομού μας

κ. Αγγελου Τόλκα, ανέγνωσε μήνυμα του Βουλευτού προς τον Σύλλογο Βεροίων.

Τυχερός της ημέρας ο κ. Περδικάρης Νικόλαος, φίλος του Συλλόγου μας, που κέρδισε το φλουρί της πίτας. Για πρώτη φορά φέτος, ήταν τόσο αθρόα η προσέλευση των μελών και φίλων, ώστε στα Γραφεία του Συλλόγου μας επεκράτησε το αδιαχώρητο. Αμέσως μετά, όλοι παρευρεθέντες στην εκδήλωση πέρασαν από τον μπουφέ, όπου είχαν αναπτυχθεί τα παραδοσιακά Βεροιώτικα εδέσματα με μπροστάρι τον Φασουλονταβιά, που μαγειρεύουν οι κυρίες του Συλλόγου μας με περιση αγάπη και φροντίδα, και όλοι, να μη βιασκαθούνε, τα τήμησαν μέχρι εξαντλήσεως των. Ιδιαίτερα δε οι φιλοξενούμενοι μας ενθουσιάστηκαν από το κλίμα και την φιλοξενία μας. Με λίγα λόγια, χάρις την συλλογική προσπάθεια όλων η εκδήλωση είχε τεράστια επιτυχία

Χρόνια Πολλά

Χριστός Ανέστη

ΕΥΧΕΣ

Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου
είχονται σε όλους, μέλη και φίλους του Συλλόγου,
στις Αρχές της Πόλης μας,
σε όλους τους Βεροίεις και Ημαθιώτες γενικότερα,

**Καλό Πάσχα, και να υποδεχθούμε την Ανάσταση του Κυρίου,
με υγεία, οικογενειακή όπως και ατομική ευτυχία**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΜΑΣ

Αποδράσεις

Αρχαιρεσίες του Συλλόγου

Μετά τις ενέργειες που έγιναν για την αλλαγή άρθρων του Καταστατικού του Συλλόγου, η εκδίκαση του θέματος από το Πρωτοδικείο έγινε στις 8 Μαρτίου 2010.

Η απόφαση θα καθυστερήσει 1 έως 2 μήνες. Κατά συνέπεια και οι αρχαιρεσίες του Συλλόγου μας θα καθυστερήσουν ανάλογα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο θα προκηρύξει τις αρχαιρεσίες εγκαίρως, και δι' επιστολής θα ενημερώσει όλα τα μέλη του Συλλόγου περί του ακριβούς χρόνου διεξαγωγής των αρχαιρεσιών μας.

Ιδιαίτερα σας παρακαλούμε εκείνη την ημέρα να δώσετε όλοι το παρόν, ώστε η εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου να είναι επιλογή όλων των μελών μας.

Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου Βεροϊέων Αθηνών

Τιμή Φύλλου 0,01 Ευρώ

Έτος 2^ο, φύλλον 4^ο

Ιανουάριος - Μάρτιος 2010

Ιδρυτής - Ιδιοκτήτης

Σύλλογος Βεροϊέων Αθηνών

Υπεύθυνος έκδοσης & συνταξης

Δρ. Βάτσος Ευάγγελος

Τηλέφωνα επικοινωνίας

Τηλ. & fax : 210 32 .24 .169

Κιν.: 6944 00 94 79

e-mail: syllogosverieon@yahoo.gr

Εκτύπωση

ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.

Νέα Νικομήδεια

Τηλ.: 23310 90339, 90234

e-mail: karamanlidis@cyta.gr

Προγραμματίζουμε τα παρακάτω

Α. Ημερήσια εκδρομή στην Διόρυγα της Κορίνθου, διάπλου της Διόρυγας με το προς επί τούτου πλοιάριο. Εν συνεχεία μετάβαση στην περιοχή των λουτρών Ωραίας Ελένης για καφέ, γεύμα και επιστροφή. **25 Απριλίου 2010, με κόστος κατ άτομο 20,00 πούλμαν + 15,00 πλοιάριο = 35,00 ευρώ.**

Β. Ημερήσια εκδρομή στην Λιδηψό με φέρυ μέσω Αρκίτσας. Επίσκεψη στο Θαλάσσιο Μουσείο "Ναυτίλος" στον Αγιοκάμπο Περιήγηση, και φαγητό στην Λιδηψό, και μετά το φαγητό μετάβαση στον Όσιο Δαβίδ, και στους καταρράχτες του Δρυμόνα και επιστροφή στην Αθήνα στις **23 ή 30 Μαΐου 2010, με κόστος κατ άτομο για το πούλμαν, το φέρυ, για το Μουσείο 35,00 ευρώ**

Γ. Τριήμερος εκδρομή στη Βέροια 18 ή 25 Ιουνίου 2010. Παρασκευή πρωί αναχώρηση. Στάση και επίσκεψη στο Δίον στις υπόγειες του Ολύμπου, φαγητό στη Μεθώνη, άφιξη το απόγευμα στη Βέροια και τακτοποίηση.

Το Σάββατο 19 ή 25 Ιουνίου, επίσκεψη στο ανακαινισμένο Αρχαιολογικό Μουσείο της Βέροιας και επίσκεψη στη Μιέζα και Κουστοχώρι.

Την Κυριακή 20 ή 26 Ιουνίου. Αναχώρηση στις 08:00 για μετάβαση στα Γιάννενα από την Εγνατία οδό, για να θαυμάσουμε αυτό το τεράστιο έργο, φαγητό στο Μέτσοβο ή στη Λίμνη, και νωρίς το απόγευμα επιστροφή στη Βέροια.

Την Δευτέρα 21 ή 27 Ιουνίου το πρωί ομαδική επίσκεψη στην Λήμαρχο και στον Νομάρχη και αν δεχθούν να τους δεξιοθούνε το μεσημέρι και αμέσως μετά αναχώρηση και επιστροφή στην Αθήνα.

Πιθανό κόστος: Για τα μέλη που διαθέτουν κατάλυμα στην Βέροια η επιβάρυνση θα είναι μόνο τα έξοδα του Πούλμαν περίπου 70,00 ευρώ. Για τα ζεύγη ή φύλους που θα κάνουν χρήση δίκλινου δωματίου η δαπάνη ανέρχεται περίπου 420,00 περίπου, ανά ζεύγος.

Για τα μέλη που θα κάνουν χρήση μονόκλινου η δαπάνη θα ανέλθει περίπου 350,00 ευρώ κατ' άτομο. Φυσικά η διαμονή είναι με πρωινό. Όμως, προϋπόθεση είναι να συμμετάσχουν 40 έως 45 τουλάχιστον άτομα για να καλυφθεί η δαπάνη του Πούλμαν με τον οδηγό του.

Ένας άλλος προορισμός ημερήσιας εκδρομής είναι η Ζαρούχλα Αχαΐας στον Χελμό που πολλές φορές αναβλήθηκε. Αν την πραγματοποιήσουμε το κόστος θα ανέλθει στα 20,00 ευρώ κατ άτομο.

Επισημαίνουμε στα μέλη μας ότι, για να γίνει οποιαδήποτε εκδρομή πρέπει να δηλώσετε συμμετοχή οριστικά και αμετάκλητα και σε ένα ικανό αριθμό ατόμων. Σε διαφορετική περίπτωση θα ακυρωθούν όλες εκδρομές δεν καλυφθούν με τον τελείως απαραίτητο προς τούτο, αριθμό ατόμων. Οι ενδιαφερόμενοι θα ενημερωθούν εγκαίρως για τις οριστικές ημερομηνίες πραγματοποίησης των εκδρομών, που εξαρτώνται από την ημερομηνία διεξαγωγής της Γενικής Συνέλευσης για την ανάδειξη νέου Προεδρείου.

Εμείς περιμένουμε την εκδήλωσή του ενδιαφέροντός σας.

Έκκληση

Το Διοικητικό Συμβούλιο στην προσπάθειά του να βελτιώσει την εφημερίδα μας προτίθεται να δημιουργήσει στήλη Βεροϊέων επιστημόνων και επαγγελματιών που δραστηριοποιούνται επαγγελματικά στην Αθήνα. Γι αυτό παρακαλεί όλα τα μέλη μας που γνωρίζουν Βεροιώτες επιστήμονες ή επαγγελματίες να μας δώσουν τα πλήρη στοιχεία των.

Με την δημοσίευσή τους θα γίνουν περισσότερο γνωστοί και ελπίζουμε όλα τα μέλη μας, γιατί όχι, να κάνουν χρήση των υπηρεσιών των συμπατριωτών μας επαγγελματιών.

ΘΕΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΘΕΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΘΕΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

Η ΓΡΙΠΗ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ (H1N5)

Από τον Δρα Βάτσο Ευάγγελο

Θα αναφερθούμε, πολύ σύντομα, στη γρίπη των πτηνών (H1N5), προκειμένου να ολοκληρώσουμε το κεφάλαιο της νέας πανδημικής γρίπης H1N1 (της γρίπης των χοίρων), αυτού του περίεργου γονιδιώματος, το οποίο οφείλεται στη συνένωση ή στο "συνωστισμό" γονιδίων γρίπης χοίρων, πτηνών και ανθρώπινης γρίπης, που προσβάλλει τους ανθρώπους και μεταδίδεται από σε άνθρωπο σε άνθρωπο, μπορεί να είναι τυχαίο γεγονός (δημιούργημα του εργαστηρίου της φύσης) ή δημιούργημα κάποιου ανθρώπινου εργαστηρίου.

Η γρίπη των πτηνών θεωρείται, κυρίως, ασθένεια του αναπνευστικού συστήματος και μεταδίδεται στους αρχικούς φορείς της, τα πτηνά, μέσω των περιττωμάτων και της στοματικής οδού.

Η μεταπήδηση του ιού στον άνθρωπο οφείλεται σε τυχαίο γεγονός.

Τέτοιου είδους μεταπηδήσεις γίνονται συχνά, οι περισσότερες όμως, δεν έχουν σημαντικές επιπτώσεις, γιατί ο παθογόνος ιός, έχοντας προσαρμοστεί στον συνηθισμένο ξενιστή, δεν μπορεί να αναπαραχθεί στον άνθρωπο.

Ο συγκεκριμένος ιός της γρίπης των πτηνών παρουσίασε μία πολύ έντονη επιθετικότητα στον άνθρωπο, ώστε να έχει

προκαλέσει τον θάνατο του 50% των ανθρώπων που έχουν προσβληθεί μέχρι σήμερα. Αντίθετα, η μεταδοτικότητά του δεν ήταν μεγάλη και ένας λόγος, για τον οποίο οι επιστήμονες πίστευαν ότι η γρίπη των πτηνών δεν είχε γίνει πολύ μεταδοτική στον άνθρωπο και δεν οδήγησε σε πανδημία, είναι ότι, μεταξύ των άλλων, η θανατηφόρα μορφή του ιού H1N5 είχε δυσκολία να μολύνει τα κύτταρα που επενδύουν το εσωτερικό της ανώτερης αναπνευστικής οδού (μύτη και ανώτερα τμήματα των πνευμόνων), δεδομένου ότι προκαλούσε έντονη ανωμαλία στα κύτταρα της κατώτερης αναπνευστικής οδού (βαθιά στους πνεύμονες). Αυτό σημαίνει ότι, εάν ένα άτομο, μολυσμένο από τον ιό, έβηχε ή φταρνιζόταν, θα ψέκαζε με λιγότερο ιούχο υλικό, παρά στην περίπτωση που θα

ήταν μολυσμένα τα άνω μέρη των αναπνευστικών του οδών.

Ωστόσο δείγματα ανθρώπων, τα οποία πάρθηκαν από δύο Αλγερινούς και έναν Ιρακινό στις αρχές του 2006, έδειξαν ότι ο ιός έχει μεταλλαχθεί, για να γίνει περισσότερο μολυσματικός στους ανθρώπους. Όμως, η θανατηφόρα μορφή του ιού θα πρέπει να υπερβεί περισσότερα μοριακά εμπόδια, για να μπορέσει να μεταδοθεί από άνθρωπο σε άνθρωπο. Σε διαφορετική περίπτωση η πανδημία θα μας είχε χτυπήσει την πόρτα.

Καταναλωτής και τρόφιμα

Από τον Δρα Βάτσο Ευάγγελο

Το ψάρι Μπακαλιάρος

Παίρνοντας ως αφορμή το γεγονός ότι, την ημέρα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, είθισται, οι Έλληνες να καταναλώνουμε το ψάρι «Μπακαλιάρο», σε όλες τις μορφές μαγειρέματος, ιδιαίτερα ως μπακαλιάρο με σκορδαλιά, θεωρούμε σκόπιμο να σας ενημερώσουμε, στα πλαίσια της εφημερίδας μας, τι πραγματικά είναι αυτό το ψάρι, δεδομένου ότι υπάρχει μια σύγχυση, σε ότι αφορά την ταυτότητα του πραγματικού μπακαλιάρου. Θα επισημάνουμε κάποιες λεπτομέρειες, τις οποίες πρέπει να έχουν υπόψη τους οι καταναλωτές, όταν προτίθενται να αγοράσουν το ψάρι μπακαλιάρο.

Όταν λέμε Μπακαλιάρος, εννοούμε τα ψάρια, τα οποία ανήκουν, κυρίως, στην οικογένεια των Γαδιδών (Gadidae). Τα ψάρια αυτής της οικογένειας είναι ψάρια των βορείων θαλάσσιων. Η οικογένεια των Γαδιδών περιλαμβάνει αρκετά γένη ψαριών, εμείς όμως θα αναφερθούμε, σήμερα, μόνο στα είδη των ψαριών, που κυκλοφορούν στην ελληνική αγορά. Αυτά είναι: 1) Ο Γάδος ή Μουρούνα (Gadus morhua). Αυτός είναι ο μπακαλιάρος με την πιο στενή έννοια του όρου. Έχει μοναδική γεύση, όπως και τα υπόλοιπα είδη της οικογένειας των Γαδιδών, κυκλοφορεί στη χώρα μας σε υγράλιτη μορφή και είναι αυτός, τον οποίο τρώμε με τη σκορδαλιά την 25η Μαρτίου. 2) Ο Μαύρος Μπακαλιάρος (Melanogrammus aeglefinus), ο οποίος κυκλοφορεί στην αγορά νωπός, ή κατεψυγμένος σε φιλέτο και κυρίως καπνιστός. 3) Ο Λαγός Μπακαλιάρος (Pollachius virens) και ο Κίτρινος Μπακαλιάρος (Pollachius pollachius), οι οποίοι κυκλοφορούν στη χώρα μας

σε κατεψυγμένη μορφή. Και 4) Ο Μερλάγγκος Μπακαλιάρος (Merlangius merlangus). Υπάρχουν δύο υποείδη: α) Ο Ευρωπαϊκός Μερλάγγκος. Είναι αμφίβολη η παρουσία του στη Μεσόγειο θάλασσα. Η γεωγραφική του εξάπλωση περιλαμβάνεται από την Πορτογαλία μέχρι την θάλασσα του Βarents. Και β) Ο Μεσογειακός Μερλάγγκος ή Ταούκι (Merlangius merlangus euxinus Nordmann). Απαντά στη Μεσόγειο θάλασσα, στις Ελληνικές θάλασσες, στη θάλασσα του Μαρμαρά και την Αδριατική. Όλα τα παραπάνω είδη ψαριών, της οικογένειας Γαδιδά, έχουν κρέας λευκό, είναι πτωχό σε θερμίδες, δεδομένου ότι η χημική του σύνθεση κυμαίνεται σε νερό 79-84%, λίπος 0,3-0,8% και πρωτεΐνες 14,6-20,3%.

Ο νωπός (φρέσκος) Μπακαλιάρος, τον οποίο αγοράζουμε στα ιχθυοπωλεία ως Ελληνικό μπακαλιάρο και αλιεύεται στις ελληνικές θάλασσες, είναι ο Μερλούκιος ή Μερλούτσος και είναι ένας στενός συγγενής (εξάδελφος) ενός μπακαλιάρου, ο οποίος ανήκει σε μια άλλη οικογένεια, αυτή των Μερλουκιδών (Merlucciidae). Σε αυτή την περίπτωση, υπάρχει και επικρατεί ένα θολό τοπίο, δεδομένου ότι, εισάγεται από την Αργεντινή και κυκλοφορεί στην ελληνική αγορά, το ψάρι Μερλούκιος Αργεντινής (Merluccius Hubbsy), σε κατεψυγμένη μορφή, ολόκληρος ή αποκεφαλισμένος και εκσπλαχνισμένος.

Συνιστούμε στους αναγνώστες μας, όταν προβαίνουν στην αγορά κατεψυγμένου μπακαλιάρου, να έχουν υπόψη τους ότι, εισαγόμενα κατεψυγμένα ψάρια, από την Αργεντινή, βαπτίζονται και πωλούνται σαν γνήσιοι μπακαλιάροι. Την διαπίστωση την κάνει κανείς κατά την βρώση, οπότε διαπιστώνεται η μεγάλη υστέρηση, στη γεύση, του κρεάτος του ψαριού.

Πατριάρχη Φωτίου

Όσοι αγαπούν...

Τρεις αποδόσεις για τους ανθρώπους υπάρχουν τιμωρία, φόγος, έπαινος, και αν θέλεις, κι ευεργεσία.

Της τιμωρίας άξιος είναι ο εχθρός, του φόγου είναι οι πολίτες που αδικούν μέτρια, του δε επαίνου και της ευεργεσίας εκείνοι που διακρίνονται σε κατορθώματα. Αν κανείς από τους τελευταίους μεταταχθή στην αγριότητα και μίμησι των εχθρών, αυτός επιφέρει στον εαυτό του και την ποινή εκείνου.

Όποιος αλλάζει κάτι απ' αυτά και μεταβάλλει τη διάταξη, αυτός είναι εχθρός της πολιτείας μεγαλύτερος από τους πολεμίους. Πράγματι, όποιος ευεργετεί τους πολεμίους είναι προδότης, όποιος επαινεί τους φαύλους ανατρέπει την πόλη (διότι παρακινεί τους πολίτες προς την κακία) και όποιος δεν τιμά τους διακρινομένους σε κατορθώματα οδηγεί την πολιτεία στην ίδια ακαταστασία.

❖ Είναι βαρύ να ανακατεύουμε τον φόβο με την αγάπη διότι όσοι αγαπούν δεν έχουν καθόλου δέος και όσοι φοβούνται δεν θέλουν ν' αγαπούν. Εσύ να τα ξεχωρίσεις να είσαι έτοιμος ν' αγαπάς τους άριστους (διότι σε τέτοιους ανθρώπους δε χρειάζεται φόβος) τους άλλους πρέπει να εκφοβίζεις, για να απέχουν από τα φαύλα. Θα φοβηθούν δε χωρίς μίσος, αν σε βλέπουν να τιμωρής χωρίς οργή, αλλά σαν πατέρας που παιδαγωγεί στα αδικήματα να τιμωρής χωρίς ευχαρίστησι και στις συμφορές και στα δυστυχήματα να βοηθής απροφάσιστα και πρόθυμα.

❖ Όσοι χρησιμοποιούν τα φιλικά τους πλεονεκτήματα για υπηρεσία της πονηρίας και όχι για την ευεργεσία των συνανθρώπων, αυτοί και τη φύσι εκφραυλίζουν και την προς αυτούς εκτίμησι του δημιουργού μετατρέπουν σε ύβρι και αχαριστία.

❖ Όπως είναι αισχρό και ταπεινό να ομιλεί κανείς προς τα πλήθη για να τα ευχαριστή, έτσι είναι επικίνδυνο και σφαλέρο να σοβαρεύεται πάντοτε και να είναι βαρύς. Πρέπει λοιπόν, αποφεύγοντας τα δύο άκρα, να επιδιώκη την μεσότητα σαν αρετή και να απονέμη το κατάλληλο στον καιρό του.

❖ Ο αυθάδης όρκος φέρει πρόχειρη την επιορκία. Άλλωστε γενικά η ορκωμοσία δεν δείχνει ήθος κόσμιο ούτε φρόνημα ευγενές..

«Νουμάς» Νοεμβρίου 2009

Η Β' Μοίρα Καταδρομών παρήλασε στα Γιάννενα

Στα 97α ελευθέρια των Ιωαννίνων, τα οποία εορτάσθηκαν παρουσία του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας κ. Παπούλια και του ΥΕΘΑ κ. Βενιζέλου, βρέθηκε ο φακός της Εφημερίδας «Λαός» και κατέγραψε τη συμμετοχή της δικής μας Ημαθιώτικης Β' Μοίρας Καταδρομών στη μεγάλη στρατιωτική παρέλαση, με την οποία κορυφώθηκαν οι εκδηλώσεις για την απελευθέρωση της Ηπείρου από τον τουρκικό ζυγό, στις 21 Φεβρουαρίου 1913.

Άψογη η συμμετοχή των Καταδρομέων μας στην παρέλαση, δέχτηκε τις καλύτερες κριτικές από τον κ. Παπούλια και σίγουρα θα ευχαρίστησε τον διοικητή της Μοίρας Αν/χη κ. Καλέα και τους επιτελείς του και τον Στρατηγό Διοικητή του

Β'ΣΣ κ. Παπαδάκη, από το σχηματισμό του οποίου παρήλασε και το Τάγμα Πεζοναυτών.

Στα αξιοσημείωτα της εορταστικής ημέρας, το γεγονός ότι τιμές απέδωσε ο Πρόεδρος στην πολεμική Σημαία της Μοίρας, η οποία διαθέτει πολλά μετάλλια από τους αγώνες των καταδρομέων μας για την προάσπιση της εθνικής κυριαρχίας.

Η εφημερίδα μας δημοσιεύει το εν λόγω κείμενο για να τιμήσει και τον Γραμματέα του Συλλόγου μας κ. Όμηρο Κλήμη ο οποίος υπηρέτησε ως στέλεχος, για πολλά χρόνια στην Β'. Μ.Κ., που, εδώ και χρόνια, εδρεύει πλέον στην Ημαθία.

Ο Στέφανος και κάτι ψιλά...

Από τον Δημήτρη Κλήμη

Έβλεπα τον τεράστιο φωτερό του όγκο, με τις σκούρες χλωρασιές του, τα δάση, σαν τον αντικριζα από τις χαμηλωσιές και τις ισάδες του κάμπου, να φαντάζει μακρινός, μέσα στα ύψη χαμένους και την απεραντοσύνη του ουρανού...

Σύννεφα τον περιδιάβαζαν, άλλοτε βιαστικά, ανεμοπόρα και άλλοτε αργά, και με τις ώρες ξεροστάλιαζαν ακίνητα, στις άκρες του, κρεμασμένα αυτά, σαν ρούχα που τα αποξέχασαν πάνω στα σχοινιά μιας αυλής...

Και την ώρα της αντάρας, σε χειμωνιάτικους καιρούς, μια μπλαπακερή καλύπτρα, να τον κρύβει από πάνω-κάτω, απ' τις κορφές του, μέχρι τις υπώρειες του, ήσυχα, απόλυτα και ολότελα...

Τότε δεν υπήρχε τίποτε να ξεχωρίσεις ή να δεις, εκτός από την απόσταση από μένα μέχρις εκεί ή την υποψία ότι γκρίζοι λόφοι γυμνοί, δασωμένοι λόφοι πράσινοι, άγνωστα φαράγγια δύσκολά σε πρόσβαση, κρυβόταν πίσω από πάλλευκο προσωρινό χειμωνιάτικο σεντόνι. Τους δε λύκους να ουρλιάζουν και να ταράζουν τις γαλήνιες σιωπηρές σκοτεινές νύχτες, με νότες χαμηλές, άγριες, υψηλές, μετά να σβήνουν και η κακοφωνία αυτή να γίνεται αχός, να παρασύρεται από τον άνεμο, να φεύγει και οι νύχτες να ξαναγίνονται ήσυχες, έστω και χωρίς την συντροφιά ενός μοναχικού φεγγαριού. Λοιπόν ήρθε η ώρα να περπατήσω και να πατήσω κι εγώ αυτό που από χρόνια πίσω, μακρινά λάτρευα. Το όνειρό μου. Το βουνό Βέρμιο...

Μαζί με τον αδελφό μου, τον Κλέωνα, ζωσμένος με τα απαραίτητα, και στον ώμο κρεμασμένο το παλιό FIN LONDON, του πατέρα, πρωτοανέβηκα στους πρώτους λόφους του, ανηφόρησα τις πρώτες απανωτές υπώρειες του και έφτασα στην κορυφή, εκεί πάνω από την Κουμαριά. Το «καστρί».

Κάτω χαμηλά απλωνότανε δάση και οξιές και όρυς. Η νύχτα σελαγούσε ακόμη, τις μικρές πρωινές ώρες.

Διάβαινε γρήγορα και ένα μοναχικό αστέρι διακρινότανε πλάγια στον ουρανό. Κάτω χαμηλά, δίπλα μας το κελάρυσμα του νερού, που σε νεροφαγιά κυλούσε, άφηνε ένα ήσυχο ήχο να πλανιέται τριγύρω, κι ένας μαυροκότσιφας τίναζε τα φτερά του... και πέταξε.

Το φεγγάρι έγερνε προς το τέλος του, λαμπερό ακόμη στην κύρτωση του ορίζοντα, μα φαινότανε σαν ξεχασμένο φανάρι πάνω και ψηλά, από το βουνό. Ο Καρά-Ντερές, το φαράγγι με τα κάθετα τοιχώματα-πλαγιές του, φάνταζαν κατάμαυρα στον φόντο του ουρανού και αχνά, ακόμη μακριά φαινότανε σαν υποψία τα ισώματα του Καρά-Τσαίρι.

Απέναντι το Βρωμοπήγαδο με τον δρόμο του, ωσάν Μαϊάνδρος, να το διασχίζει, ενώ αριστερά μας και απέναντι ο Αγελαδόσταυρος με τις πλαγιές του. Λόφοι και ισώματα με κατάσπαρτες αγριολεύκες που με φόντο τον ορίζοντα έμοιαζαν αναποδογυρισμένοι πολυέλαιοι εκκλησίας...

Το φως της ημέρας έριχνε όλο και πιο δυναμικά, γρήγορα και παρήγορα την παρουσία του. Ξημέρωνε. Μπροστά στην ομαλή πλαγιά, ένας ξυλοκόπος, πρωινός, έπιασε δουλειά κι έβλεπα το τσεκούρι του να ανεβοκατεβαίνει και με κάποια καθυστέρηση άκουγα του ήχους, αλλοιωμένους από την απόσταση...

Φάνηκε πάνω από το φαράγγι ένα γεράκι να κάνει αργούς και μεγάλους κύκλους, όταν ξαφνικά από το πουθενά τρία λαγόπουλα αθόρυβα στα πατήματά τους, σαν ίσκιοι, με ρουθουνίσματα, αργά μεθοδικά, με τέχνη ψάχνανε για ντορό λαγού, και πίσω τους ερχότανε ο Στέφανος.

Έτσι γνώρισα τον φίλο του αδελφού μου, Στέφανο Γεωργιάδη, από το χωριό Κουμαριά. Έναν θαυμάσιο άνθρωπο, και σπουδαίο κυνηγό, λαγοκυνηγό. Αφιεργάδιαστος στο ντοπιέκι, δεν είχε καμία σχέση με ανάλογους κωφομπλουτιάδες λαγοκυνηγούς της εποχής εκείνης. Μιζώντας κλειδιά από εκεί τριγύρω, άναψε σύντομα φωτιά, που σε λίγο φούντωσε, μεγάλωσε κι άφησε την πόρα της να απλωθεί αλάνοι μας στοργικά. Οι φλόγες έλαιζαν, δημιουργώντας παράξενες, απόκοσμες σκιές μέσα στο πρωινό ημίφως, καθώς τις κινούσε ένας απαλός αέρας που φυσούσε ανάμεσα στις βελόνες των χαμηλών κέδρων και στα φύλλα των δένδρων.

Τότε ο Στέφανος, θέλησε να μιλήσει με τα παιδιά του....

Έτσι μας είπε. Πήγε λίγο παράμερα και βάζοντας τις παλάμες των χεριών του, σαν χονί γύρω από το στόμα του, άρχισε να βγάζει ένα ουρλιαχτό, μιμούμενος ακριβώς τους λύκους... Μετά την δεύτερη επανάληψη, ήρθε η απάντηση. Πρώτα από μακριά, ένα συρτό ουρλιαχτό λύκου, μονόλυκου, και μετά από παντού, από τις γύρω πλαγιές, από τον Καρά-Ντερέ κάπου χαμηλά, από τις κορφές που χάνονταν προς το Ξερολίβαδο...

Από τις χαμηλωσιές του Βρωμοπήγαδου, εκεί που ανταμώνουν τα πυκνά πουρνάρια και τα αδιάβατα παλιούρια, μετά νιάματα και τα χωράφια της ιδιοκτησίας Σπανού.

Μετά όλα ησύχισαν. Ένα μοναχικό, ξεχασμένο ορτύκι φώναζε ερωτικά μέσα στο πρωινό, αλλά δεν πήρε απάντηση...

Άφωνος μάρτυς, κυριολεκτικά άλαλος, έφερα στον νου μου, κάτι παρόμοιο που αναφέρει η Πηνελόπη Δέλτα στο βιβλίο της « Τα μυστικά του Βάλτου », όπου ο Γιατρός Αντωνάκης, εξαφάνιζε από προσώπου γης, τα σκυλιά των χωριών του Βάλτου των Γιαννιτσών, για λίγες ώρες.

Η φωτιά χώνεψε, έσβησε και εμείς ξεκινήσαμε ανεβαίνοντας ψάχνοντας για θηράματα, ξεφωλιάσαμε δυο λαγούς και κοπάδια από πέρδικες τρομαγμένες από του σκύλους, ζητούσαν σαν προστασία στο βάθος της χαράδρας. Μετά από ώρες, ψηλά στο ξέγναντο και στις ράχες του Βερμίου, ζητήσαμε τον ανασουισμό, την στήση με το κολατσιό.

Πιο δίπλα μια μικρή ραχούλα, προς στιγμή φάνηκε να καπνίζει, όπως ένα σκούρο συννεφάκι που την κάλυψε περαστικό...

Το βαρύ σέρτικο Νο 7 Παπαστράτος άνοιξε και δυο τσιγάρα του βρήκαν τη θέση τους ανάμεσα στα δάκτυλα του Στέφου και του αδελφού μου. Κι είπανε πολλά για τώρα, για σήμερα και για αύριο. Έτσι κουβέντα να κάνουν στην ανάπαυλα. Μα όταν θυμηθήκανε τα παλιά, εκεί κοντά 1943-44, 22 μήνες γεμάτους, τότε γύρω μας ξαφνικά όλα άλλαξαν, δεν άλλαξαν αλλά έγιναν ονόματα, όπως Αρσουμπαση Πλαλιστρα, Αλή Χότζα κι ακόμη Ειμπλί, Καλύβια, Καστανιά, Γεωργιανοί, Τριπόταμος, κυνηγητά και μάχες ανταρτοομάδων του ΕΛΛΑΣ με γερμανικά αποσπάσματα.

Ρωτούσα, ρουφούσα και μετρούσα, κατάπινα αποστάσεις, πλαγιές, υψώματα, με το μάτι μόνο, αχόρταγος, άπληστος κάνοντας τα χιλιόμετρα μέτρα... μια χεριά δίπλα μου, μια δρασκελιά ακόμη...

Κι ο αδελφός μου, μου εξηγούσε και μου 'δειχνε τα μέρη και τις τοποθεσίες, όπου μπροστά από λίγα χρόνια, κουβαλώντας το Γερμανικό πολυβόλο - τουρτούρα, το Maschine gewehr 42, λάφυρο από την Wepnacht - σε προηγούμενη μάχη, δίπλα και μαζί με τον Καπετάν Μαύρο, ενταγμένος στο ΕΛΛΑΣ κυνηγούσανε του Γερμανούς, στα ψηλοράχια του Βερμίου.

Δεν μιλούσα και κατάπινα τις διηγήσεις του, άπληστα, αχόρταγα όπως προείπα, αφού με τα λόγια του μέσα μου, εσώφωνα εδημιουργείτο μια παράξενη και άξενη άβυσσος ερημιάς, εκεί όπου δεν υπήρχε ερημιά πριν.

Ήταν η ερημιά αυτή που μένει, μετά από τον αγώνα, τη μάχη το ξέσκισμα, το ασταμάτητο τρεχαλητό, τον πόνο και το κλάμα. Ήταν η ερημιά που μένει, όταν ο ορίζοντας αρχίζει να τρέμει, και να χορεύει μπροστάρης και τα βουνά και τα χαμηλωφάκια και τα υψώματα στο Seelow, πριν από το Βερολίνο, να γίνονται ρευστά, να ισοπεδώνονται, από τις χιλιάδες τανκς του Ζούκωφ και του Κόνιεφ, και μετά το Άσπρο Άλογο του Ζούκωφ, με τον ίδιο καβαζάρη, στην Κόκκινη Πλατσία, να περνά μπροστά από το Κρεμλίνο και η Σημιά των Ναζί στα πόδια του ατσάλινου Στάλιν...

Ήταν η ερημιά αυτή που μένει όταν προδίδουν και προδοθούν τα όπλα...

Ήταν το άδειασμα μιας ψυχής...

Υ.Γ. Ο Κλέων και ο Στέφος, χρόνια τώρα μου λείπουν...

Δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα Βέροια 21 Οκτωβρίου 2009

ΟΞΥΡΡΥΓΧΕΙΟΙ ΠΑΠΥΡΟΙ

Συνέχεια από το προηγούμενο

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟ

Όσο περνούν οι αιώνες, τόσο εμείς και οι λαοί που κυβερνούμε γινόμαστε περισσότερο ατομιστές, ως που μια μέρα να μαρτυρούμε όλοι μαζί μέσα στην μόνωση των μικρών μας εαυτών.

Βοηθά και τον ξένο πρόθυμα, με την ιδέα μάλιστα, που χάρις στον μεγάλους Στωικούς, πάντα τον κατέχει, μιας πανανθρώπινης κοινότητας.

Του αρέσει να δίνει στον ασθενέστερο, στον αβοήθητο. Είναι και αυτός ένας τρόπος υπεροχής.

Λέγοντας πως ο Έλληνας αδιαφορεί για τον πλησίον του, κάτι θέλω να πω, αλλά μου πέφτει δύσκολο να σου το εξηγήσω. Θα αρχίσω με παραδείγματα, που αν προσέξεις, ανάλογα θα δεις και εσύ ο ίδιος πολλά με τα μάτια σου.

Ακόμα υπάρχουν ποιητές πολλοί και τεχνίτες στις μεγάλες πόλεις της Ελλάδας. Πλησίασε τους καθώς είναι χρέος σου και πες μου αν άκουσες κανέναν από αυτούς ποτέ να επαινεί τον ομότεχνο του. Δεν χάνει τον καιρό του σε ελαίνους ο Έλληνας. Δεν χαιρείται τον έπαινο. Χαιρείται όμως τον ψόγο και για αυτόν πάντοτε βρίσκει καιρό. Για την κατανόηση, την αληθινή, αυτή που βγαίνει από την συμπάθεια γι αυτό που κατανοείς, δεν θέλει τίποτε να θυσιάσει. Το κίνητρο της δικαιοσύνης δεν τον κινεί για να επαινέσει ότι αξίζει έπαινο.

Όχι πως δεν θα ήθελε να είναι δίκαιος, αλλά δεν αντιλαμβάνεται καν την αδικία που κάνει στον άλλο. Θαυμάζει ότι είναι δικός του κόσμος. Κάθε άλλον τον υποτιμά. Όταν ένας πολίτης άξιος, δεν αναγνωρίζεται κατά την αξία του, λέει ο Έλληνας: αφού δεν αναγνωρίζομαι εγώ ο αξιότερος του, τι πειράζει αν και αυτός δεν αναγνωρίζεται. Ο εγωκεντρισμός αφαιρεί από τον Έλληνα την δυνατότητα να είναι δίκαιος. -Μόνον όταν δημιουργηθούν συμφέροντα που συμβαίνει να είναι κοινά σε πολλά άτομα μαζί, βλέπεις την συναδέλφωση και την αλληλεγγύη.

Σε κάθε Έλληνα τα ιδανικά είναι ατομικά. Γι αυτό οι πολιτικές των φατριών είναι φατριές συμφερόντων, και το ιδανικό του κάθε ηγέτη είναι ο εαυτός του.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟ

Νάβιε, ο Κάτων από καιρό έχει πεθάνει και πέθανε μαζί και η παλιά μας δημοκρατία. Τώρα βαδίζουμε και εμείς τον δρόμο των Ελλήνων ως που και οι δικοί μας εγωισμοί κάθε μέρα ωμότεροι και βιαιότεροι να σκεπάσουν με την πλημμυρίδα τους την Σύγκλητο και την αγορά και ολόκληρη την αθάνατη πόλη.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΚΤΟ

Εδώ και δύο εβδομάδες σου έγραφα για τον φυγόκεντρο εγωισμό των Ελλήνων. Δεν θυμάμαι όμως να σου έγραφα το χειρότερο. Κινημένος από την ίδια εγωπάθεια, την ρίζα αυτή κάθε Ελληνικού κακού (ας βοηθήσουν οι θεοί να μην γίνει και των δικών μας δεινών η μολυσμένη πηγή), ο Έλληνας δε συχωράει στον συμπολίτη του καμία προκοπή. Οποιον τον ξεπεράσει, ο Έλληνας τον φθονεί με πάθος και αν είναι στο χέρι του να τον γκρεμίσει από εκεί που ανέβηκε θα το κάνει. Μα το πιο σπουδαίο, για να καταλάβεις τον Έλληνα, είναι να σπουδάσεις τον τρόπο με τον οποίο εκδηλώνει τον φθόνο του, τον τρόπο που επιθυμεί να γκρεμίσει καλύτερα.

Είναι ένας τρόπος πιο κοινός από τον δικό μας γέννημα σοφιστικής ευστροφίας και διανοητικής δεξιότητας. Δεν του αρέσει η χοντροκομμένη δολοφονία στον διαδρόμο του παλατιού, αλλά η λεπτοκαμωμένη συκοφαντία, ένα είδος αναιμακτου, ηθικού φόνου, ενός φόνου διακριτικότερου και εντελέστερου, που αφήνει του δολοφονημένου την σάρκα σχεδόν ανέπαφη, να περιφέρει την ατιμωση και την γόμνια της στους δρόμους και τις πλατείες. Γιατί και την συκοφαντία, αγαπητέ μου την έχουν αναγάγει σε τέχνη οι θαυμάσιοι, οι φιλότεχνοι Έλληνες, οι πρότοι δημιουργοί του καλού

και του κακού λόγου. Το να επινοήσεις ένα ψέμα για κάποιον και να το διαλαλήσεις, αυτό είναι κοινότυπο και άτεχνο. Σε πιάνει ο άλλος από το αυτί και σε αποδείχνει εύκολα συκοφαντή και σε εξευτελίζει.

Η Τέχνη είναι να συκοφαντείς χωρίς να ενσωματώνεις πουθενά ολόκληρη την συκοφαντία, μόνο να την αφήνεις να την συνάγουν οι άλλοι από τα συμφραζόμενα και έτσι ασυνείδητα να υποβάλλεται σε όποιον την ακούει.

Η Τέχνη είναι να βρίσκεις τον διαφορούμενο λόγο, που άμα σε ρωτήσουν γιατί τον είπες, να μπορείς να πεις πως τον είπες με την καλή σημασία, και πάλι εκείνος που τον ακούει να αισθάνεται πως πρέπει να τον εννοήσει με την καλή του σημασία. -Αυτό είναι το αγχέμαχο όπλο με το οποίο πολεμάει ο Έλληνας τον Έλληνα, ο ηγέτης τον ηγέτη, ο φιλόσοφος τον φιλόσοφο, ο ποιητής τον ποιητή αλλά και ο ανάξιος τον άξιο, ο ουσιαστικά αδύνατος τον ουσιαστικά τον δυνατό - και ξένος, θα δοκιμάσεις την αιχμή τούτου του όπλου κι εσύ όπως την δοκίμασα και εγώ.

Θα απορήσεις σε τι κοινωνική περιωπή βάζουν οι Έλληνες τους δεξιότεχνης της συκοφαντίας, πως τους φοβούνται οι πολλοί και αγαθοί, και πως τους υπολήπτονται οι χρησιμοθήρες και πως γλυκομίλητα τους χαιρετούν όταν τους συναντούν στις στοές και στην αγορά.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟ

Το ανυπότακτο σε κάθε πειθαρχία, η περιφρόνηση των άλλων και ο φθόνος, η αρρωστημένη διόγκωση της ατομικότητας σπρώχνουν σχεδόν τον Έλληνα να θεωρεί τον εαυτό του πρώτο ανάμεσα στους άλλους.

Αδιαφορώντας για όλους και για όλα, παραβλέποντας ότι γίνηκα πριν και ότι γίνεται γύρω του, αρχίζει κάθε φορά από την αρχή και δεν αμφιβάλει πως πορεύεται πρώτος τον δρόμο τον σωστό.

Ταλαιπωρεί από αιώνες την ελληνική ζωή η υπέρμετρη εμπιστοσύνη του Έλληνα στην προσωπική του γνώμη και τις προσωπικές του δυνατότητες. Παρά να υποβάλλει τη σκέψη του στην βάσανο μιας ομαδικής συζήτησης, προτιμάει να ριψοκινδυνεύει με μόνες τις προσωπικές του δυνάμεις.

Πρόσεξε τις συσκέψεις των ηγετών των πολιτικών μερίδων τους με τους δήθεν φίλους των και θα δεις ότι οι περισσότερες είναι προσχήματα. Ο ηγέτης λέει την γνώμη του, βελτιώνει την διατύπωση της με πολλές επαναλήψεις, χωρίς ούτε να περιμένει, ούτε να θέλει καμία αντιγνώμια. Και οι φίλοι του το ξέρουν καλά αυτό και συχνάζουν σε αυτές τις συσκέψεις ή για να μάθουν τα νέα της ημέρας ή για να βρουν ευκαιρία να κολακέψουν τον ηγέτη. Το αποτέλεσμα είναι ότι ο Έλληνας πολιτικός ανακυκλώνεται μόνος του μέσα στις δικές του σκέψεις, γιατί πιστεύει πως αυτές αρκούν για το έργο του, ή το χειρότερο γιατί η χρησιμοποίηση και των άλλων στην εκτέλεση του, θα περιόριζε την κυριότητα του επάνω στο έργο, θα το έκανε περισσότερο τέλειο, αλλά λιγότερο δικό του, και εκείνο που προέχει για τον Έλληνα δεν είναι το πρώτο αλλά το δεύτερο.

Έτσι σε πρώτη μοίρα έρχεται η τιμή του και σε δεύτερη η αξία του έργου. Αυτή είναι η αδυναμία του πολιτικού ήθους που θα παρατηρήσεις στους Έλληνες δημόσιους άνδρες, που κατά τα άλλα οι πιο υψηλόφρονες και πιο αδέκαστοι και σχεδόν πιο φτωχοί από τους σύγχρονους δικούς μας. Οι παλαιοί όμως ρωμαίοι, αυτοί που κατείχαν την αρετή της μετριοφροσύνης που απουσιάζει και απουσίασε πάντα από την ελληνική πολιτική ζωή και γι' αυτό τότε κτιστήσανε, αν και σε τόσα καθυστερημένοι, να πάρουν την κοσμοκρατορία από τα χέρια των Ελλήνων. Γιατί βλέπεις, τούτη η μοίρα για την τύχη των Ελλήνων εγωπάθεια φέρνει και ένα άλλο χειρότερο δεινό: Όπου βασιλεύει, τα έργα σχεδιάζονται πάντα μέσα στα στενά όρια της ατομικότητας, σύντομα και βιαστικά, για να συντελεστούν όλα, πριν το πρόσωπο εκλείψει. Η πολιτική όμως που θεμελιώνει τις μεγάλες πολιτείες δε σηκώνει ούτε βιασύνη, ούτε συντομία. Σχεδιάζεται σε έκταση αιώνων. Δεν προσδένεται σε άτομα

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

αλλά σε ομάδες προσώπων, σε διαδοχικές γενεές.

Στην εκτόλιξη της εξαφανίζεται το εφήμερο άτομο και παίρνουν την πρώτη θέση, διαρκέστερες υλοστάσεις, λαοί, οικογένειες, πολιτικές μερίδες, ή κοινωνικές τάξεις. Τα εδραία πολιτικά έργα μέσα στην ιστορία είναι υπέρ προσωπικά. Και δυστυχώς, οι Έλληνες μόνο σε προσωπικά έργα επιδίδονται με ζήλο. Γι' αυτό, ή δεν φτάνουν ως τη τελείωση ενός αξιού πολιτικού έργου, ή όταν φτάσουν, φέρνει μέσα του το έργο του το ίδιο το σπέρμα της φθοράς.

Και αυτό είναι δίκαιο. Γιατί σκοπός των Ελλήνων είναι η πρόσκαιρη λάμψη του πρόσκαιρου ατόμου, όχι η μόνιμη απρόσωπη ευδωσία του ίδιου του έργου. Έπρεπε εξαιρετικά ευνοϊκές περιστάσεις να συντρέξουν με την μεγαλοφυΐα του Αλέξανδρου του Μακεδόνα για να αποκτήσουν για λίγα χρόνια οι Έλληνες μια κυρίαρχη πολιτική θέση στην οικουμένη. Αλλά και εκεί το έργο, στηριγμένο σε ένα πρόσωπο, όχι σε μια κοινότητα ανθρώπων, ούτε σε μια πολύχρονη παράδοση, μόλις εξαφανίστηκε ο δημιουργός του, διαλύθηκε μέσα σε χέρια των ιδίων εκείνων ανθρώπων που όταν ο Αλέξανδρος ζούσε, στάθηκαν οι απαραίτητοι συντελεστές του. Αλλά το έργο, βλέπεις, δεν ήταν δικό τους. Δεν τους είχε κάνει ο αυταρχικός ηγέτης κοινωνούς στη τιμή του έργου, αλλά θήτες του γιγάντιου εγωισμού του.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΟΓΔΩΘ

Ποτέ, μα ποτέ δεν θέλησα να σου πω ότι λείπει η πολιτική σκέψη από την Ελλάδα. Αλεξαντίας πιστεύω πως αφθονεί περισσότερο μάλιστα απ' όσο φαντάζεται όποιος βλέπει τα πράγματα από έξω. Μόνο που δεν μας είναι αισθητή η παρουσία της, γιατί οι άνδρες που την κατέχουν φθείρονται ο ένας από τον άλλον σε μια αδιάκοπη πεισματική και πιο συχνά, μάταιη σύγκρουση. Εάν λείπει κάτι των Ελλήνων πολιτικών, δεν είναι ούτε η δύναμη της σκέψης, ούτε η αγωνιστική διάθεση. Στο χαρακτήρα, στο ήθος φωλιάζει η αρρωστία. Φωλιάζει στην άρνηση τους να δεχθούν να εξαφανίσουν το άτομο τους για την ευδωσία ενός ομαδικού έργου. Δεν κρίνουν ποτέ με δικαιοσύνη τον συναγωνιστή τους και γι' αυτό δεν υιοθετούνται ποτέ στην υπεροχή του. Δεν έχουν την επομένη μέσα στον κύκλο των ισότιμων, να περιμένουν με την τάξη του κληρού ή της ηλικίας την σειρά τους. Έτσι διασπασίζοντας την δύναμή του και τις αρετές του κατάντησε ο λαός με την υψηλότερη και πλουσιότερη στην θεωρία πολιτική σκέψη, να μείνει τόσο πίσω από εμάς στις πρακτικές πολιτικές του επιδόσεις. - τι δεινά, όσα υποφέρανε ως τα σήμερα οι Έλληνες, μα θαρρώ και όσα να υποφέρουν στο μέλλον, μία έχουν κύρια και πρώτη πηγή την φιλοπρωτία, την νόμιμη θυγατέρα του τρομερού των εγωισμού.

Μου γράφεις πως αυτό συμβαίνει και αλλού και προπαντός σε εμάς. Η διαφορά καλέ μου φίλε, έγκειται στο μέτρο και στην ένταση της φιλοπρωτίας. Βέβαια και εμείς σήμερα δεν υστερούμε. Αλλά την εποχή που θεμελιωνόταν το μεγαλείο της Ρώμης δεν είχαν υπερβεί οι δικοί μας το πρεπούμενο μέτρο. Υποτάσσονταν στον κοινό νόμο και στους γενικούς σκοπούς της πολιτείας, ενώ οι Έλληνες το ξεπέρασαν πριν προφτάσουν να στεριώσουν την δύναμή τους στην οικουμένη. Όσο όμως ανστηρότερος και αν θέλω να είμαι, καθώς είναι χρέος μου, για μας τους Ρωμαίους, δεν ξέρω αν μεταξύ των Ρωμαίων, και σήμερα ακόμα, υπάρχουν τόσο φανατικοί και αδιάστακτοι στο κίνηγημα των τιμών, όσοι υπήρξαν μεταξύ των Ελλήνων στους ενδοξότερους στους αιώνες.

Μήπως υπερβάλλω καλέ μου φίλε; Μήπως βλέπω το θαυμαστό γένος των Ελλήνων με τα μάτια της γεροντικής κακίας, μα είναι χρόνια τώρα που με το λυχνάρι και με του ήλιου το φως διαβάζω Αριστοφάνη, Δημοσθένη, Ευριπίδη, Θεόφραστο, Ελίκουρο, Ζήνωνα, Χρύσιππο και όλο και βεβαιώνομαι περισσότερο πως δεν είμαι μόνος στον τρόπο που τους κρίνω. Όχι φίλε μου.

Δε βλέπω πως είμαι άδικος όταν λέγω πως πρόθεση τους συνήθως δεν είναι να ξεπεράσουν σε αξιότητα ή και σε καλή φήμη τον αντίπαλό τους, αλλά να τον κατεβάσουν στα μάτια του κόσμου κάτω από την δική τους θέση, όποια κι αν είναι. Τη αρχαία «αβριν» των την κατεβάσανε στο χαμηλότερο επίπεδο. Κάποτε με τούτη την ισολέδοση προς τα κάτω νομίζουν ότι επαναφέρουν το πολιτεία τους στην ορθή του βάση. Μάταια ξεχώρισε ο μεγάλος Σταγίριτης την «δημοκρατία» (σημ. Μ. ολιτοκρατία) από την «πολιτεία» (σημ. Μ. ορθή δημοκρατία). Η θέληση τους για ισότητα, άμα την αναλύσεις, θα δεις ότι δεν απορρέει από την αγάπη της δικαιοσύνης, αλλά και τον φθόνο της υπέρτερης αξίας. «Μία που εγώ, λέει ο Έλληνας δεν είμαι άξιος να ανεβώ ψηλότερα

από σένα, τότε τουλάχιστον και εσύ να μην ανεβείς από μένα ψηλότερα. Συμβιβάζομαι με την ισότητα.».

Συμβιβάζεται με την ισότητα ο Έλληνας, γιατί τι άλλο είναι παρά συμβιβασμός να πιστεύεις ανομολόγητα πως αξίζεις την πρώτη θέση και να δέχεσαι μια ίση με των άλλων! Μέσα του λοιπόν δεν αδικεί τόσο ο Έλληνας, όσο πλανάται. Γεννήθηκε με την ψευδαίσθηση της υπεροχής.

Και ύστερα θα συναντήσεις και μεταξύ των Ελλήνων την άλλη ψευδαίσθηση που τους κάνει να υπερτιμούν την μία αρετή που έχουν και να υποτιμούν τις άλλες που τους λείπουν.

Είδα δειλούς που φαντάζονταν πως μπορούν να ξεπεράσουν όλους μονάχα με την εξυπνάδα τους και ανδρείους που πίστευαν για να ξεπεράσουν όλους η ανδρεία τους. Είδα έξυπνους που φαντάζονταν ότι δεν χρειάζεται να γίνουν πρώτοι, ούτε η επιστήμη, ούτε η αρετή.

Είδα κάτι σοφούς που θελαν να σταθούν πάνω από τους έξυπνους και από τους ανδρείους με μόνη την επιστήμη και την σοφία. Πόσο αλήθεια άμαθοι της ζωής μπορεί να είναι αυτοί οι αφεντάδες της γνώσης! Τι κακό μας έκανε αυτός ο Πλάτωνας! Πόσους δολοπλόκους πήρε στον λαιμό του που νομίσανε πως είναι «άνδρες βασιλικοί» Μα είδα τέλος, αγαπητέ μου Νάβιε, και κάτι ενάρετους, που δεν το χώνευαν να μην είναι πρώτοι στην πολιτεία, αφού ήταν πρώτοι στην αρετή. Και βέβαια δεν στασίαζαν όπως οι βάναισοι και οι κακοί, αλλά αποσιύρονταν σιωπηλοί και απογοητευμένοι στους αγρούς των, αφήνοντας τον δήμο στα χέρια των δημαγωγών και των συκοφαντών, ή δηλητηριάζανε την ίδια τους την αρετή και τους ωραίους τους λόγους με την πίκρα της αποτυχίας των, σαν οι ηγεσίες των πολιτειών να μην ήταν μοιραία υποταγμένες στις ιδιοτροπίες της τύχης και του χρόνου και σε λογής άλλους συνδυασμούς δυνάμεων που συνεχώς τις απομακρύνουν από την ιδεατή τους μορφή και τις παραδίνουν στα χέρια των αναξίων ή των μετρίων. Τέτοια είναι τα πάθη και οι αδυναμίες που φθείρουν τους ηγέτες των ελληνικών πόλεων.

Όσο για τους οπαδούς των ηγετών αυτών, έχουν και αυτοί την ιδιοτυπία τους στον μακάριο εκείνο τόπο. Είναι οπαδοί, πραγματικοί οπαδοί μόνο όσοι έχασαν οριστικά την ελπίδα να γίνουν και αυτοί ηγέτες. Έτσι θα παρατηρήσεις ότι πιστοί οπαδοί είναι μόνο οι γεροντότεροι από τον ηγέτη τους. Ελάχιστοι είναι οι οπαδοί από πίστη ιδεολογική ή από πίστη στον ηγέτη. Οι πολλοί είναι πειθαναγκασμένοι από τα πράγματα, γιατί ατύχησαν, γιατί βαρβιθήκαν ή λιγοψόχησαν. Γιατί αυτοί είναι όλοι προσοφίνοι, άπιστοι, ενεδρευόντες οπαδοί, όπως να περάσει η κακιά ώρα. Μα και αυτοί που μένουν και όσο μένουν οπαδοί, προσπαθούν συνεχώς να αναποδογυρίσουν την τάξη την ηγεσίας και να διευθύνουν αυτοί από το παρασκήνιο τον ηγέτη. Γι' αυτό και βλέπεις τόσο συχνά να είναι περιζήτητοι οι μέτριοι ηγέτες που προσφέρονται ευκολότερα στην παρασκηνακή ηγεσία των οπαδών τους.

Σε πολλές περιπτώσεις δεν έχει σημασία να ξέρεις ποιος είναι ο ονομαστικός ηγέτης μιας πολιτικής μερίδας αλλά ποιοι εκ του αφανούς τον διευθύνουν. Βλέπεις είναι μερικοί άνθρωποι που δεν είναι προικισμένοι με τα χαρίσματα με τα οποία αποκτάς τα φαινόμενα της ηγεσίας αλλά μόνο με εκείνα που χρειάζονται για την ουσία της, για την άσκηση της εξουσίας. Είναι αναγκασμένοι λοιπόν οι τέτοιοι να περιοριστούν στον ρόλο του υποβόλεα και να αφήσουν τους άλλους που κατέχουν τα φαινόμενα να χαριεντίζονται επάνω στην σκηνή.

Συνέχεια στο επόμενο Τεύχος μας.

Παρατήρηση

Ο συγγραφέας, ο ιστορικός, ο λόγιος συμπαιρωτής μας κ. Χιονίδης επικοινωνήσει μαζί μας σχετικά με το παρόν κείμενο. Έχει βásiμους λόγους ότι όλο το κείμενο των με την ονομασία "Οξυρρυγγείοι πάπυροι", που αναφέρεται στον χαρακτήρα των Ελλήνων, είναι ένα κατασκευασμένο φιλολογικό τέχνημα. Στην μικρή μας έρευνα στο Διαδίκτυο δεν μπορέσαμε να εντοπίσουμε την συγκεκριμένη μετάφραση στα έργα του Δημ. Τσάτσου που αναφέρεται ως ο μεταφραστής του συγκεκριμένου κειμένου. Πράγματι, στην περιοχή Οξυρρυγγίς της Αιγύπτου βρέθηκαν χιλιάδες πάπυροι διαφορετικών χρονολογιών και περιεχομένου και δεν αποκλείεται κάποιος να έγιναν αντικείμενο ιδιοτέλειας.

Ασπαζόμαστε την γνώμη και άποψη του Δασκάλου, όμως πρέπει να συνεχίσουμε την δημοσίευσή, και ο καθέας ας βγάλει τα συμπεράσματά του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗΣ

Ο μεγάλος 'Ελληνας μελετητής

Ο Κωνσταντίνος Καραθεοδωρής είναι ίσως το μεγαλύτερο σύγχρονο μαθηματικό μυαλό της Ελλάδας και ως εθιστεί, έζησε και μεγαλούργησε εκτός Ελλάδος. Το γνωστό αντικείμενο του μεγάλου Έλληνα είχε επεκταθεί πολύ πέραν των αγαπημένων του μαθηματικών, στη φυσική, εφαρμοσμένη και θεωρητική, στην Αρχαιολογία, ενώ είχε ξεκινήσει την καριέρα του ως μηχανικός, ορμημένος από την αγάπη του για τη γεωμετρία.

Γεννημένος το 1873 από Έλληνα διπλωμάτη, ο Κ. Καραθεοδωρής είχε τις ευκαιρίες να μεγαλώσει σε πολιτισμένο περιβάλλον και να φοιτήσει σε ευρωπαϊκά σχολεία, στη Ριβιέρα, στο Σαν Ρεμό και στις Βρυξέλλες -όπου ο πατέρας του ήταν πρέσβης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Η πρόωμη αγάπη του για τα μαθηματικά,

και δη τη Γεωμετρία, τον οδήγησε σε σπουδές πολιτικού μηχανικού. Ως τέτοιος, εργάστηκε σε έργα οδοποιίας στην Ελλάδα, αλλά και στο φράγμα του Ασουάν, στην Αίγυπτο. Εκεί ανακάλυψε και την αγάπη του για την Αρχαιολογία, ενώ είχε την ευκαιρία να μελετήσει μαθηματικά συγγράμματα των αρχαίων Αιγυπτίων, κάτι που συνέβαλε στην απόφασή του να επικεντρωθεί στα μαθηματικά, εγκαταλείποντας την καριέρα του πολιτικού μηχανικού και οδεύοντας στη Γερμανία για μαθηματικές σπουδές. Στη Γερμανία, όπου έζησε και εργάστηκε, είχε την τύχη να συνεργαστεί με κάποια από τα μεγαλύτερα μυαλά της - ανήσυχης- εποχής του, όπως ο Μαξ Πλανκ, ο Έρχαρντ Σμιτ και ο Αλβέρτος Αϊνστάιν.

Η συνεργασία του με τον Αϊνστάιν.

Η συχνή ανταλλαγή επιστολών μεταξύ του Έλληνα μαθηματικού και του Άλμπερτ Αϊνστάιν μαρτυρά τη συνεργασία και την αμοιβαία εκτίμηση που έτρεφαν ο ένας στον άλλον, ενώ η μελέτη των κειμένων δείχνει ότι το έργο του Καραθεοδωρής βοήθησε ιδιαίτερα τον Αϊνστάιν στη θεμελίωση της Θεωρίας της Σχετικότητας. Σε μια από αυτές, ο Καραθεοδωρής αναλύει στον Αϊνστάιν το μαθηματικό λογισμό των μεταβολών, με τον γερμανοεβραίο επιστήμονα να τον καλεί να σκεφτεί κάτι επιπλέον «για το πρόβλημα των κλειστών χρονοειδών καμπυλών. Εδώ βρίσκεται ο πυρήνας του άλυτου ακόμη προβλήματος του χωροχρόνου».

Σε έτερη επιστολή, ο Αϊνστάιν επισημαίνει, μεταξύ άλλων: «Αν θέλετε να μπείτε στον κόπο να μου εξηγήσετε ακόμα και τους κανονικούς μετασχηματισμούς θα βρείτε έναν ευγνώμονα και ευσυνειδητό ακροατή. Αν όμως λύσετε και το πρόβλημα των κλειστών γραμμών του χρόνου, θα σταθώ μπροστά σας με σταυρωμένα χέρια. Πίσω από αυτό υπάρχει κρυμμένο κάτι που είναι αντάξιο του ιδρύατα των καλύτερων».

Με αφορμή τα ανωτέρω, κάποιοι του αποδίδουν το ρόλο του... δασκάλου του Αϊνστάιν και την πατρότητα της Θεωρίας της Σχετικότητας του γερμανού φυσικού, λόγω της συνεργασίας των δυο αντρών και των επιστολών. Αυτή η... παρεξήγηση οφείλεται εν πολλοίς στη γόνιμη συνεργασία των δυο αντρών, στην ευγένεια και τον θαυμασμό που έτρεφαν ο ένας για τον άλλον, αλλά και σε σκοπιμότητες που έχουν σχέση αφενός με την ελληνική καταγωγή του ενός και αφ'

έτερου, με την εβραϊκή καταγωγή του δευτέρου.

Άλλωστε, ο Έλληνας καθηγητής δεν είναι ο μόνος στον οποίο έχει επιχειρηθεί να αποδοθεί το κολλοσιαίο έργο της Θεωρίας της Σχετικότητας, καθώς αντισημιτικοί και ναζιστές δεν άντεχαν στην ιδέα ότι η μεγαλύτερη επανάσταση στη θεωρητική φυσική προερχόταν από έναν υριστερό εβραίο.

Έτσι, όταν ο Αϊνστάιν αποκαλεί σε επιστολή του τον Καραθεοδωρή «δάσκαλο» -όπως συνήθιζαν και συνήθιζουν να αποκαλούν ο ένας τον άλλον τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας - ο τίτλος είχε ήδη βγει.

Άλλοι πάλι, αποδίδουν στον Κ. Καραθεοδωρή την ιδιότητα του... ιδρυτή της περίφημης «ομάδας Ε», αναφέροντας ότι η Θεωρία της Σχετικότητας είναι κομμάτι της «πανάρχαιας γνώσης» την οποία έφεραν στη Γη οι πρόγονοι των Ελλήνων από τον πλανήτη Σείριο και ο Άλμπερτ Αϊνστάιν την «ιδιοποιήθηκε». Ίσως η κατάλληλη απάντηση προς αυτούς είναι ότι όταν ο Καραθεοδωρής επιχειρήσει να μείνει και να εργαστεί στην Ελλάδα, του προσφέρθηκε η δουλειά του δασκάλου στην επαρχία. Μάλλον, η παρέα με τον Αϊνστάιν ήταν καλύτερη επιλογή.

Το έργο του Καραθεοδωρή

Ακόμη και χωρίς την πατρότητα της Θεωρίας της Σχετικότητας, η συμβολή του

Καραθεοδωρή στην επιστήμη και δη στους κλάδους των θεωρητικών μαθηματικών και της μαθηματικής φυσικής, είναι τεράστια. Το όνομά του αναφέρεται σε θεμελιώδη θεωρήματα της ανάλυσης, της θεωρίας του μέτρου, της θερμοδυναμικής, της μηχανικής, της γεωμετρικής οπτικής κ.α., δείχνοντας ένα πολύπλευρο πνεύμα, στα πρότυπα των αρχαίων πανεπιστημίων.

Γι' αυτό το έργο, ο καθηγητής Lars του Harvard σημειώνει: «Ο Κωνσταντίνος Καραθεοδωρής ήταν ένας από τους αρχηγούς μαθηματικούς οι οποίοι στο πρώτο μισό του 20ου αιώνα δημιούργησαν τα θεμέλια για τη μελλοντική ανάπτυξη των μαθηματικών που κινδύνευαν να παραμείνουν στάσιμα».

Ο καθηγητής Hantix Tietze γράφει: «Η αντίληψή του κατά την οποία το περιεχόμενο της επιστήμης δεν είναι μόνο η εποπτεία των αποτελεσμάτων, αλλά κατά πρώτο η αρχιτεκτόνηση άρτιου θεωρηματικού οικοδομήματος, παρακίνησαν τον Καραθεοδωρή στην ανάπτυξη της διαρθρώσεως της θερμοδυναμικής κατά τρόπο που επιτρέπει τη διανογέστατη θεώρηση των θεμελιωδών αρχών».

Τοπικά Νέα και Όχι μόνο

Από τον Γραμματέα Κλήμη Όμηρο

Για το ανάκτορο των Αιγών.

Η Αρχαιολόγος Αγγελική Κοτταριδίδη στην διάλεξη με θέμα το Ανάκτορο των Αιγών, που διοργάνωσε το Τ.Ε.Ε. και οι Σύλλογοι των Μηχανικών του Νομού, καθήλωσε το πολυπληθές ακροατήριο στην Αντωνιάδειο Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, με την ανάλυση και τις πληροφορίες για αυτή την ανασκαφή.

Αξίζει να αναφερθεί ότι οι ειδικοί εκτιμούν πως το κτίσμα, είναι τρεις φορές μεγαλύτερο από τον Παρθενώνα και της ίδιας αρχαιολογικής αξίας. Όπως είπε η κ. Κοτταριδίδη, το ανάκτορο του Φιλίππου Β', ξεκίνησε να χτίζεται το 350 π.χ. και ολοκληρώθηκε πριν το 336 π.χ. Δίνει σημαντικά στοιχεία για την μακεδονική αρχιτεκτονική, καθώς αποπερατώθηκε σε μια οικοδομική φάση, χωρίς να υφίσταται μεταγενέστερες παρεμβάσεις και αλλοιώσεις.

Όπως είπε, δεν φαίνεται να είναι τυχαίο ότι ο γλύπτης του Μουσουλίου Λεωχαρής εργάστηκε για τον Φίλιππο Β' στο ανάκτορο των Αιγών. Στο πλαίσιο των εργασιών αποκατάστασης, αναστήλωσης και ανάδειξης του ανακτόρου, πραγματοποιήθηκαν, επίσης, συντήρηση 700 τ. μέτρων ψηφιδωτών, δημιουργία δικτύου αποστράγγισης, καθώς και καταγραφή και συντήρηση αρχιτεκτονικών μελών του ανακτόρου.

Από την Εφημερίδα «Αιώς»

Διώρυγα της Κορίνθου

Μοναδικό έκθεμα τεχνικής και τεχνολογίας του προλετισμένου Αιώνα που βρίσκεται σε λειτουργία.

Ως ένα κορυφαίο έργο υποδομής του 19ου αιώνα, η Διώρυγα της Κορίνθου ελκύει διαχρονικά το ενδιαφέρον πολλών ερευνητών και ειδικών. Αντίστοιχα, μπορεί να προσελκύσει το ενδιαφέρον κάθε επισκέπτη και για τις πρωτοποριακές για την εποχή τεχνικές λύσεις που δόθηκαν και για το σύνολο του έργου. Επίσης, κανείς δεν πρέπει να παραβλέπει τη σημασία της Διώρυγας στην Ελληνική Ιστορία, κυρίως στο οικονομικό επίπεδο, καθώς διαμόρφωσε νέα δεδομένα στις μεταφορές και στο εμπόριο.

Η Διώρυγα υπηρετεί την εθνική οικονομία για 117 χρόνια στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών. Το προνόμιο της θαλάσσιας διέλευσης της Διώρυγας, όπως και η ακίνητη περιουσία της ανήκει, σε Ανώνυμη Εταιρεία (Α.Ε.Α.Κ.), της οποίας αποκλειστικός μέτοχος είναι το Ελληνικό Δημόσιο. Το 2001, με σύμβαση, παραχωρήθηκε η εκμετάλλευσή της, στην Εταιρεία Περιανδρός Α.Ε. και έκτοτε η συγκεκριμένη εταιρεία είναι υπεύθυνη για την λειτουργία της Διώρυγας.

Σήμερα φαίνεται να ισχυροποιείται ιδιαίτερα η φυσιογνωμία της Διώρυγας ως ενός μοναδικού εκθέματος τεχνικής και τεχνολογίας του προλετισμένου αιώνα που βρίσκεται σε λειτουργία.

Χωρίς να παραγνωρίζεται η σημασία της στις θαλάσσιες μεταφορές, παρά την ανάπτυξη νέων εναλλακτικών θαλασσιών οδών, η Διώρυγα της Κορίνθου έχει μοναδικές προοπτικές ως πόλος έλξης επισκεπτών για να θαυμάσουν τη σύζευξη του εξαιρετικού φυσικού τοπίου με τα έργα υποδομής σε συνδυασμό με την εμπειρία του διαπύλου του καναλιού. Στατιστικά, Κάθε χρόνο, 11.000 πλοία 50 διαφορετικών εθνικοτήτων, διασχίζουν την Διώρυγα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, την 24η Απριλίου ημέρα Κυριακή, έχει προγραμματίσει ημερήσια εκδρομή στην περιοχή, ώστε τα μέλη μας να ζήσουν την μοναδική εμπειρία του διαπύλου της Διώρυγας, να θαυμάσουν την αρχιτεκτονική και να απολαύσουν μια ιστορική αναφορά στην υλοποίηση της διάνοιξης της. Σε άλλη στήλη θα διαβάσετε λεπτομέρειες.

Εφημερίς Αποριωματινή.

Διάκριση 1η

Την Τρίτη 15 Δεκεμβρίου με απόφαση του Προέδρου της Αυστριακής Δημοκρατίας, έγινε από τον κυβερνήτη της Κάτω Αυστρίας η απονομή του Αυστριακού Σταυρού Τιμής για την επιστήμη και την Τέχνη στον Καθηγητή Mag. Arch. Ευθύμιο Βασιλάκη, ζωγράφο, αρχιτέκτονα, designer, συγγραφέα και παιδαγωγό σαν εκτίμησή για τις μεγάλες υπηρεσίες που στην χώρα που ζει και εργάζεται εδώ και 50 χρόνια. Εμείς, χαιρόμαστε για την καταξίωση και τις επιτυχίες του μεγάλου συμπatriώτη μας.

Εφημ. "Βέροια"

Διάκριση 2α

Η Μαθήτρια της Β' Γυμνασίου, Τσαπρίζη Ελένη κατάφερε να πάρει την 5η θέση ανάμεσα σε 46 διαγωνιζόμενους, στον 15ο Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό Αστρονομίας και Διαστημικής 2010. Η εν λόγω μαθήτρια φοιτά στα Εκπαιδευτήρια Βεροίας. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, συγχαίρει την μαθήτριά μας για τον τρόπο που προέβλεψε, της να ξεπεράσει τα όρια του Νομού μας και όχι μόνο.

Εφημ. "Αιώς" Βεροίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Εκεί που η λειτουργία χιμαρύνει το πιο ζωντανό και δραστήριο σκέπασμα της Βεροίας, η Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη. Σε αυτό το διαστημα, πραγματοποιήθηκαν, 1.812.485 επισκέψεις τεκμηρίων της Συλλογής της, αριθμός αριθμός 22.838 μέλη, ενώ το 2009 άγγισε περισσότερο από 120.000 επισκέψεις, και κάθε μέρα, επηρεάζεται κατά μέσο όρο 140 κινούμενη μέλη. Συνολικά η Δημόσια Βιβλιοθήκη διαχειρίστηκε 3.784.889 συναλλαγές με τα μέλη της. Ο Σύλλογός μας συγχαίρει όλους του συντελεστές αυτής της αξιόπλητης επιτυχίας, ευχόμενος, αυτό το σκέπασμα, να γίνει ιστός και να απλωθεί εντάσσοντας και άλλες βιβλιοθήκες γειτονικών δήμων εκπληρώνοντας έτσι το στόχους της.

Εφημ. "Αιώς" Βεροίας

Δωρεά Καραναυστία.

Περήραξε, τελικά στην ιδιοκτησία του Δήμου Βεροίας, το διατηρητέο ακίνητο της οδού Βεροίας το οποίο καταργήθηκε. Αγοράστηκε, επίσης από δύσκολη διαπρακτική, από

την δωρεά Καραναυστία. Το εξαιρετικής αρχιτεκτονικής παλαιό οίκημα, κτίστηκε το 1905 και χαρακτηρίστηκε (υπό την προισταμένη της εφορείας Νεοτέρων Μνημείων σε κάποια επίσκεψη της στη Βέροια), ως το πιο αξιόλογο βιεννέζικο διατηρητέο της πόλης το οποίο δεν έχει αξιοποιηθεί. Η Τεχνική υπηρεσία του Δήμου Βεροίας προχώρησε στον καθαρισμό, την αποτύπωση και την μελέτη αναπαλαιώσης του κτηρίου, ώστε να φιλοξενηθούν εκεί (σύμφωνα με την επιθυμία της δωρήτριας κ. Καραναυστία), οι χώροι δραστηριοποίησης της νεολαίας και των καλλιτεχνών την πόλης.

Ο Σύλλογος ευχαριστεί την Δωρήτρια, για να μη χάνονται στο πέρασμα του χρόνου, πανέμορφα κτήρια, ευχόμενος να την μιμηθούν και άλλοι.

Εφημ. "Ημερήσια" Βεροίας

«ΞΑΝΑΓΙΝΕ ΕΛΛΗΝΑΣ»

Το νέο βιβλίο του συντοπίτη μας καλλιτέχνη -αρχιτέκτονα- Έλληνα της διασποράς Ευθύμου Βασιλάκη, κυκλοφόρησε πριν λίγο. Η παρουσίαση του βιβλίου έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων της Δημόσιας Βιβλιοθήκης της Βεροίας. Το "Ξαναγίνε Έλληνας" είναι ένα βιβλίο με είκοσι αφηγήματα, είκοσι σταθμούς ενός τρένου της μνήμης, ενός ταξιδιού, όπου μαθαίνει κανείς τους θησαυρούς της ψυχής του. Εξεδόθη από τις εκδόσεις Ιανός και από εκεί μπορείτε να το προμηθευτείτε. Αξίζει τον κόπο.

Εφημ. "Βέροια"

Δωρεάν Ίντερνετ

Εγκαταστάθηκαν σε όλη την περιφέρεια του Δήμου Μακεδονιάδας οι υποδομές (αναμεταδότες) για την δωρεάν ασύρματη χρήση του Ίντερνετ. Έτσι λοιπόν τόσο οι δημότες όσο και οι επισκέπτες απολαμβάνουν την δυνατότητα υψηλών ταχυτήτων σύνδεσης χρηστών με το διαδίκτυο και χωρίς την καταβολή αντιτίμου. Ευχής έργο η διάδοση και εφαρμογή των νέων τεχνολογιών.

Εφημ. "Βέροια"

Κίνηση Ενεργών Πολιτών Βεροίας.

Με αφορμή την πυρκαγιά της παλιάς Μητρόπολης και έπειτα από τον σάλο που προέκυψε από την αδιαφορία των αρμοδίων για την τύχη αυτού του μοναδικού, ανεκτίμητου Βυζαντινού μνημείου, ανασκουμπώθηκαν οι Βεροίεις και συνέστησαν την Κίνηση Ενεργών Πολιτών Βεροίας για να προσφέρει κάθε βοήθεια όπου χρειασθεί ώστε να διασωθεί.

Συστήθηκε προσωρινή επιτροπή από έγκριτους συμπολίτες μας, τον συνταξιούχο γιατρό Πολυχρονιάδη Θεόδωρο, τον συνταξιούχο καθηγητή Παύλο Πυρινό και τον Υποστράτηγο ε.α. Αλέξανδρο Τρομπούκη. Ο Σύλλογος εύχεται κάθε επιτυχία στους στόχους της κίνησης.

Εφημ. "Βέροια"

Θεματικό Πάρκο στις όχθες του Αλιάκμονα

Ο Δήμος Βεροίας ξεκινά ένα μεγάλο πνοο σχέδιο που θα αξιοποιήσει τον Μακεδονικό Πολιτισμό και θα συμβάλει τουριστικά στην περιοχή. Αυτό το Θεματικό Πάρκο που οραματίζετε και σχεδιάζει ο Δήμος Βεροίας, θα κατασκευασθεί στο Φράγμα του Αλιάκμονα, πολύ κοντά στην Εγνατία οδό, στον Τάφο του Φιλίππου Β' στη Βέροια, στο δικαστικό Μέγαρο, στο νέο Διοικητήριο της Ημαθίας και 75 χιλιόμετρα από την Θεσ. νίκη.

Θα περιλαμβάνει Χώρους σταθμεύσης με όλες τις υποδομές, χώρο Διοίκησης, Μόνιμες εκθέσεις που θα προβάλλουν όλα το Μακεδονικό μεγαλείο, ξενοδοχειακή μονάδα, αίθουσες αμφιθεάτρου και άλλος χώρους που θα καταστήσουν όλη την περιοχή ένα μοναδικό στολίδι.

Ευχόμαστε να υλοποιηθεί αυτός ο σχεδιασμός του Δήμου μας με ότι καλό θα προσφέρει στην Βέροια αυτό το έργο.

Εφημ. "Βέροια"

Στην Εφημερίδα ΗΜΑ της 29ης Ιανουαρίου όσο και στο "Αιώς Βεροίας" της 31 Ιανουαρίου εντοπίσαμε το παρακάτω:

Αποφασίστηκε η αναστήλωση με τη χρήση εκμαγείων του ιερού της μητέρας των Θεών Αυτόθνας στη Λευκόπετρα. Ξαναχτίζεται αρχαίος ναός στην Βέροια.

Μια «ρεπλικά» του ιερού της Μητέρας του Θεού (κατοικητό η μακετα) πρόκειται να στηθεί στο όρος Βέρμια, εκεί όπου σφάζονται τα ερίπια του. Στην τολμηρή απόφαση κατέληξε το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο ύστερα από μεγάλη συζήτηση, καθώς μια χώρα που βρίσκεται αυθεντικών αρχαιοτήτων δεν χλευάζεται σκηνικά. Οι διαρχόμενοι από την Εγνατία οδό πάντως θα θαυμάζουν από μακριά το σύγχρονο μνημείο, χωρίς απαραίτητα να γνωρίζουν λεπτομέρειες.

Ο Μανώλης Αναγνωστάκης Της σπαραχτικής σιωπής και της άγρυπνης συνείδησης

Μιλώ...

Μιλώ για τα τελευταία σπασίματα των νικημένων στρατιωτών
Για τα κουρέλια από τα γυροτρίμα μεξοματά
Για τα παιδιά μας που πουλάν τσιγάρα στους διαβάτες
Μιλώ για τα λουλούδια που μαρτύρησαν στους τάφους και τα σαπίζει η
βροχή
Για τα σπίτια που χάσκουνε δίχως παράθυρα σαν κρανία ξεδοντιασμένα
Για τα κορίτσια που ζηριανεύουν δείχνοντας στα στήθια τις πληγές τους
Μιλώ για τις ξυπόλυτες μάνες που σέρνονται στα χιλάσματα
Για τις φλεγόμενες πόλεις τα σωριασμένα κουφάρια στους δρόμους
Μιλώ για τις ατέλειωτες νύχτες όταν το φως λιγοστεύει τα ημερήσια
Για τα φορτωμένα καμιόνια και τους εθματισμούς στις υγρές πλάκες
Για τα προαυλικά των φυλακών και για το δάκρυ των μελλοθανάτων

Μί πού πολύ μιλώ για τους ψαρζδες

Π' αψήσανε τα δίχτυα τους και πήσανε τα δίματά Του
Κι όταν Αυτός κουράστηκε αυτοί δεν ξαπόστασαν
Κι όταν Αυτός τούς πρόδωσε αυτοί δεν αρνήθηκαν
Κι όταν Αυτός δουάστηκε αυτοί στρέψαν τα μάτια
Κι οι συντροφοί τους ζήτανε και τους σταυρώναν
Κι αυτοί, γαλήνιοι, το όρκο παίρνουνε π' άκρη δεν έχει
Χωρίς το βλέμμα τους νά σκοτεινιάσει ή νά λυγίσει

Ορβίσι και μόνι μες στ' έσθερ, ερτημά του πλήθους.

Το γνωρίζετε;

Ίσως δεν το γνωρίζετε, αλλά για το έτος 2010 ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας ασκεί και τα καθήκοντα του προέδρου της Ο.Σ.Κ.Μ.Α., καθ' όσον ο Σύλλογος μας ανέλαβε την προεδρία της Ο.Σ.Κ.Μ.Α.

Επίσκεψη στην Ακρόπολη

Την Κυριακή 21 Φεβρουαρίου 2010, το Διοικητικό Συμβούλιο και μέλη του Συλλόγου επισκεφθήκαμε το Μουσείο της Ακρόπολης. Περισσεύει κάθε σχόλιο από εμάς, αφού τα σχόλια και οι κριτικές που γράφτηκαν για το Μουσείο ξεπερνούν κάθε προηγούμενο. Ο Σύλλογος μας από την μεριά του σπνιστά, να το επισκεφθούν όλοι. Για να νοιώσουν λιγάκι από το μεγαλείο των προγόνων μας και να αισθανθούν "ΕΛΛΗΝΕΣ". Λυπούμεθα όμως γιατί η συμμετοχή των μελών μας ήταν περιορισμένη.

Εκδήλωση για την Μακεδονία

Την Δευτέρα 22 Φεβρουαρίου στο Πολεμικό Μουσείο η Μακεδονική Έατία πραγματοποίησε εκδήλωση "Αφιερωμένη στη Μακεδονία". Μίλησε ο Καθηγητής κος Δημήτρης Παντερμαλής και ο Συγγραφέας κος Μιλτιάδης Χατζόπουλος και προβλήθηκε ντοκιμαντέρ για την Μακεδονία με τίτλο "Ο Ελληνιστικός Πολιτισμός μέχρι την Ασία", σε σκηνοθεσία Φώτη Κωνσταντινίδη. Ο Σύλλογός μας αντιπροσωπεύθηκε από τον Πρόεδρο, τον Γραμματέα και μέλη του Συλλόγου μας.

Η Πρώτη ιστοσελίδα στα αρχαία ελληνικά

Ο Ισπανός Καθηγητής των αρχαίων Ελληνικών και Λατινικών Χωσάν Κοντέρχ, που διδάσκει στο Σεντ Αντριους της Σκωτίας, δημιούργησε την εν λόγω ιστοσελίδα στην οποία μεταφράζονται στα Αρχαία Ελληνικά γεγονότα, της σύγχρονης επικαιρότητας. «Με εννοχλούσε το γεγονός πως δεν υπήρχε καμία ιστοσελίδα στα αρχαία Ελληνικά, τη στιγμή που υπήρχαν τρεις στα Λατινικά» λέει, επεξηγώντας το κίνητρο που τον οδήγησε στη δημιουργία της ιστοσελίδας. Akropolis World News {www.akwn.net} Ας δούμε πως από τα αγγλικά, μεταφράζει στα αρχαία Ελληνικά τους Ολυμπιακούς αγώνες του Πεκίνου.

Όλυμπιακοί αγώνες 2008

Όλυμπιάς δάς,
του οικουμένη τῆ πάση χεθαι
εἰρηναῖον τὸ φάος
ἐς γαῖαν Σηρικὴν ἔμολες
τῆμερον,
ἦν οὐχ ἴκετο
Ἰάσων, Ἄργουδς ναυβάτης,
οὐδὲ Λαερτιάδης, κλεινὸς
Ὀδυσσεύς,
οὐδ' ἀήσσητος Ἀλέξανδρος
κραταιότατος πάντων ἀγῶς
ο καὶ Μέγας ἐν υστέρω
κληθεῖς.

Ἡ Πεκίνου πόλι,
αἰώνια τε καὶ πολυκλεές
τουτὶ φάος ὀλυμπικὸν
δέξαι
καὶ ὀμφαλὸς γενοῦ
ἀμφικτυονίας καινῆς
πανταχοῖ πετανύσης
εἰρηναῖον τὸ φάος
ἐλπίδων τ' αὐ φάρος
πονούντων, πεινώντων,
ταλάνων.

Φλόξ αὐτῆ
φрукτωρίας δίκην
ἐν γὰς πέρασιν ἄξασα
ἐν σταδίω τῷ τῶδε
φωταγωγεί
υποθήκην τε νεότητι
δίδωσιν
αγνώως ἐν ἀθλήμασιν ἔχειν
ἀγωνίζεσθαι τε
αὐκ ἀγῶνα χρημάτων
ἀλλὰ κοτίνου, ἐλαίας κλώνου
εἰκόνος τε ἀρετὰς καὶ εἰρήνης
ἐν γὰ τῆ πάση.

ODE TO BEIJING

Olympic games 2008

Olympic torch,
to shed your light of peace
over the whole world,
today you have arrived in the land
of China,
a land Jason, sailing on the Argo,
did not reach, nor did the son of
Laertes,
legendary Odysseus,
nor the invincible Alexander,
most powerful leader of all,
who was called Great in later
times.

Beijing, city eternal and renowned,
receive this Olympic light
and become the navel
of a new Delphic community
spreading the light of peace
throughout the world
and become a lighthouse of hope
for those who struggle, those in
hunger,
those who suffer.

This flame burning here
has darted like a beacon light
over the extreme ends of the earth,
and sheds its light on this stadium,
passing on the message to the
young
to strive in these contests with
purity
and to compete not for the sake of
gain,
but to vie for the olive branch,
the symbol of true excellence and
peace
throughout the world.

Translation by Prof. Diskin Clay,
Prof. James Diggle and Evangelos
El Angelakos

Απογευματινή 1-12-2009

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστούν το μέλος του Συλλόγου κ. Γεώργιο Νικόλαο για την ευγενική προσφορά προς τον Σύλλογο δύο πινάκων. Ο ένας πίνακας μεγάλου μεγέθους, απεικονίζει τον Μεγαλέξανδρο έφιππο, καλλιτεχνικό αντίγραφο αρχαίας στήλης, και ο άλλος μικρότερου μεγέθους απεικονίζει την χρυσή λάρινα του Φιλίππου Β'.

Το γέλιο κάνει καλό

Τι είναι Παράδεισος:

Παράδεισος είναι εκεί όπου αστυνομικοί είναι Βρετανοί, μάγειρες οι Γάλλοι, μηχανικοί οι Γερμανοί, εραστές οι Έλληνες και όλα είναι οργανωμένα από τους Ελβετούς.

Ανέκδοτο...

Μια καλόγρια αναγκάστηκε να κάνει ότο-στόπ.

Σταματάει μια πολυτελής Mercedes και από μέσα ακούγεται μια γυναικεία φωνή: Για το μοναστήρι, αδελφή, έμπα να σε πάω, με βγάζει ο δρόμος μου.

Μπαίνει, λοιπόν και βλέπει μια πανέμορφη ξανθιά, ωραία ντυμένη, με ακριβά κοσμήματα και όλα τα συναφή. Περίεργη καθώς ήταν η καλόγρια τη ρωτάει:

Δεσποινίς μου, υποθέτω ότι αυτό το ωραίο μεταξωτό φόρεμα που φοράτε θα σας κόστισε ακριβούτσικα.

Όχι ιδιαίτερα, αδελφή ίσα-ίσα μια ερωτική βραδιά.

Η καλόγρια βουβάθηκε, κάνει να γυρίσει από την άλλη και να σου βλέπει μια φανταστική γούνα.

- Αυτή η γούνα, δεσποινίς μου, θα σας κόστισε φαντάζομαι.

- Όχι ιδιαίτερα, αδελφή, ίσα-ίσα μια ερωτική βραδιά.

Ενώ είχε ήδη νυχτώσει για τα καλά, έφθασαν στο μοναστήρι.

Πριν κατέβει, καλόγρια κάνει άλλη μια ερώτηση:

- Δεσποινίς μου, συγχωρήστε με άλλη μια φορά για την αδιακρισία μου, αλλά θα είχα την περιέργεια να μάθω αν αυτή η Mercedes σας κόστισε πολύ;

- Μπα, ίσα-ίσα μια βδομάδα ερωτικών βραδιών.

Η Καλόγρια ευχαρίστησε την ευγενική κοπέλα και κατέβηκε από το αυτοκίνητο. Μπαίνει μέσα στο μοναστήρι και πάει και κλείνεται στο κελί της. Κάποια στιγμή ακούει να της χτυπούν την πόρτα.

- Ποιος είναι;

- Άνοιξε αδελφή Μαρία, ο πατήρ Ευάγγελος είμαι. Και απαντάει η καλόγρια:

Πατήρ Ευάγγελε, δεν πας στο διάβολο και συ και οι κυραμελίτσες σου με γεύση μέντας; !!!!

Τι είναι Κόλαση:

Κόλαση είναι εκεί που μάγειρες είναι οι Βρετανοί, μηχανικοί οι Γάλλοι, εραστές οι Ελβετοί, αστυνομικοί οι Γερμανοί, και όλα είναι οργανωμένα από τους Έλληνες.

Πως μπορεί να βρίζει κανείς κομπά (sic) χωρίς να κινδυνεύει !!!

Το αλιεύσαμε από το διαδίκτυο και σας το παραθέτουμε για να απολαύσετε το μεγαλείο έκφρασης της αποβληθείσης καθαρεύουσας από τη δημοτική (μαλλιαρή) γλώσσα της σήμερα. Τι είπατε; Μετάφραση: Στο προσεχές φύλλο του Ημαθιώνα.

Οι Κανόνες του Μπίλ Γκέιτς

Από την στήλη "Φωνή Λαού"

Το παρακάτω κείμενο το αντιγράφουμε από την εφημερίδα "Λαός" της Βίροιας. Ίσως μας βοηθήσει να δούμε με άλλη προοπτική τον τρόπο μάθησης των παιδιών μας.

« Ο Μπίλ Γκέιτς πραγματοποιήσει πρόσφατα ομιλία σε ένα Αίθριο των ΗΠΑ όπου μεταξύ άλλων παρέθεσε 11 κανόνες, που κατά την γνώμη του, οι μαθητές δεν έμαθιν ούτε πρόκειται ποτέ να μάθουν στα σχολεία τους. Τόνισε μάλιστα, ότι η διδασκαλία που γίνεται στα παιδιά είναι εντελώς τοπική και των «βιβλίων» και δεν τους δίνει καμία αληθινή εικόνα για την πραγματική ζωή, στρένοντας έτσι τον δρόμο προς την αποτυχία.

Κανόνας 1ος: Η ζωή δεν είναι δίκαιη - πάρτε το χαμπάρι!

Κανόνας 2ος: Ο κόσμος δεν θα σας λυπηθεί, ούτε νοιάζεται αν έχετε ή όχι αρκετή αυτοεκτίμηση. Ο κόσμος περιμένει να πετύχετε κάτι ΠΡΙΝ να αισθανθείτε καλά για τον εαυτό σας.

Κανόνας 3ος: Δεν πρόκειται να βγάξετε 80.000 δολ. το χρόνο με το που θα βρείτε από το Πανεπιστήμιο. Δεν πρόκειται να γίνετε Αντιπρόεδρος της Εταιρείας, ούτε να αποκτήσετε αυτοκίνητο με τηλέφωνο, αν δεν τα ΚΕΡΑΙΣΕ ΠΕ και τα σου.

Κανόνας 4ος: Αν νομίζετε ότι ο καθηγητής σας είναι σκληρός, περιμένετε μέχρι να αποκτήσετε αφεντικό.

Κανόνας 5ος: Δεν θέγεται η αξιοπρέπιά σας αν χρειασθεί να δουλέψετε με τα χέρια σας. Οι κοππούδες σας είχαν άλλη λέξη για την αμοιβή στα εργοστάσια - την αποκαλούσαν επικαιρία.

Κανόνας 6ος: Αν τα θαλασσόσετε, μην γκρινιάζετε για τα λάθη σας, αλλά μαθεύτε από αυτά.

Κανόνας 7ος: Πριν γεννηθείτε, οι γονείς σας δεν ήταν τόσο βαρετοί όσο σας φαίνονται τώρα. Αυτό το έμαθιν από το να πληρώνουν τους λογαριασμούς σας, να καθαρίζουν τα ρούχα σας και να σας ακούνε να λέτε πόσο έξυπνοι και σπουδαίοι είστε. Πριν τρέξετε λοιπόν να σώσετε το δάσος του Αμαζονίου από τα παράσιτα της γενιάς των γονιών σας, καθαρίστε πρώτα την ντουλάπα του δωματίου σας.

Κανόνας 8ος: Στο σχολείο δεν διαφέρουν οι νικητές από τους ηττημένους, ΟΜΙ όμως και στη ζωή. Σε κάποια σχολεία δεν αποτυγχάνει κανείς - μπορείτε να προσπαθήσετε ξανά και ξανά μέχρι να γράψετε την σωστή απάντηση. Αυτό δεν έχει ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ με την πραγματική ζωή.

Κανόνας 9ος: Η αληθινή ζωή δεν χωρίζεται σε τμήματα. Τα καλοκαίρια δεν κάθεται και πολύ. Λίγοι είναι αυτοί που θα ενδιαφερθούν να σας βοηθήσουν να ΒΡΕΙΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ. Αυτό θα πρέπει να το κάνετε στις ελεύθερες ώρες σας.

Κανόνας 10ος: Η τηλεόραση δεν είναι η αληθινή ζωή. Στην πραγματική ζωή οι άνθρωποι σηκώνονται από τις καρέτσιμες και πάνε στις δουλειές τους.

Κανόνας 11ος: Να είστε καλοί με τους φίλους. Το πιθανότερο είναι να καταλήξετε να δουλεύετε για αυτούς.»

ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΙΩΝΩΝ ΕΤΟ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΜΕΝΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

«Μιας και δεν επισκεφθήκαμε το Μουσείο μετά την ανακαίνισή του, θα αρκεσθούμε στην εξαιρετική περιγραφή της δημοσιογράφου κ. Αγαθής Σαββίδου που δημοσιεύθηκε στις 6 Ιανουαρίου 2010 στην Εφημερίδα Λαός της Βέροιας.»

Σε ένα χώρο σύγχρονο και κατάλληλο για τη συντήρησή τους βρίσκονται πλέον τα εκθέματα του ανακαίνισμένου αρχαιολογικού Μουσείου Βέροιας.

Ο χώρος βέβαια παραμένει μικρός για να χωρέσει το πλήθος των ευρημάτων τα οποία αποκαλύπτονται σε κάθε ανασκαφή, τα χρήματα όμως ποτέ δεν είναι αρκετά και η παράδοση δείχνει, τα θέλει να κατευθύνονται στο Κέντρο. Μοναδική ευκαιρία για να ενισχυθούν οι ανασκαφές, όσο και τα μουσεία της περιοχής, είναι η χρηματοδότησή τους από το ΕΣΠΑ, αφού είναι δεδομένο ότι δεν υπάρχει άλλος πόρος, αλλά ούτε και άλλη δυνατότητα τη συγκεκριμένη συγκυρία.

Τις τρεις αίθουσες και στον ημιώροφο του κτιρίου του Αρχαιολογικού Μουσείου Βέροιας, είχαμε την δυνατότητα να επισκεφθούμε μαζί με τα μέλη του Συλλόγου Φίλων του Βυζαντινού Μουσείου και να ξεναγηθούμε σ' αυτά από την προϊσταμένη της ΙΖ' Εφορείας Κλασικών Αρχαιοτήτων κ. Μαρία Ακαμάτη, η οποία μας δίνει στοιχεία, μερικά από τα οποία αναφέρονται εδώ.

Στον προθάλαμο του Μουσείου μπορεί κανείς να δει εικόνες με κείμενα από την ιστορία της πόλης, τους δρόμους, την οχύρωση και τα διοικητικά κτίρια, καθώς και το παλαιότερο εύρημα από την πόλη της Βέροιας, ένα αγαλμάτιο γεωμετρικών χρόνων Εκεί βρίσκεται και η μαρμάρινη κεφαλή του ποτάμιου θεού Ολγανου, η οποία σηματοδοτεί τα χρόνια της μεγάλης ακμής της Βέροιας το 2ο αι. μ.Χ. Τις κυριότερες πληροφορίες για την Βέροια, τις έχουμε από τα νεκροταφεία για τα οποία υπάρχει ξεχωριστή αίθουσα.

Στους τάφους συνήθως συνόδευαν τους νεκρούς αγγεία, μυροδοχεία, εργαλεία, όπλα, κοσμήματα πολλά απ' αυτά μπορεί να δει ο επισκέπτης του μουσείου. Στα κτερίσματα των αρχαϊκών κυρίως τάφων, εκτός από τα αγγεία και τα εδώλια που έχουν κατασκευασθεί στα εργαστήρια της Βέροιας, υπάρχουν και κάποια που έχουν έρθει από την Κόρινθο ή την Αττική, γεγονός το οποίο δείχνει ότι την εποχή εκείνη υπήρχαν εμπορικές σχέσεις με την νότια Ελλάδα.

Στην είσοδο της αίθουσας υπάρχουν ευρήματα από τάφους της αρχαϊκής και κλασικής περιόδου, ενώ το υπόλοιπο της είναι διαμορφωμένο έτσι ώστε να φαίνεται σαν λαξευτός θαλαμωτός τάφος. Οι προθήκες, όπου εκτίθενται τα κτερίσματα, παίζουν το ρόλο νεκρικής κλίνης, πάνω στην οποία είναι τοποθετημένα. Υπάρχουν αρκετά απ' αυτά και παριστάνουν θεότητες προστάτες των νεκρών (κυρίως την Αφροδίτη, η οποία κρατά στην αγκαλιά της το μικρό Έρωτα).

Στην δεύτερη αίθουσα εκτίθενται ευρήματα, που αφορούν την πόλη της Βέροιας και δίνουν στοιχεία για τους κοινωνικούς και

διοικητικούς θεσμούς. Εκτίθενται γλυπτά και επιγραφές, που σχετίζονται με την θρησκεία και αναθηματικές στήλες αφιερωμένες στην Αφροδίτη, το Δία, το Διόνυσο, την Αθηνά. Επίσης εκτίθεται κίονας επιγεγραμμένος, ο οποίος προέρχεται από το ναό της μητέρας των θεών στη Λευκόπετρα με επιγραφές, που έχουν σχέση με απελευθερώσεις δούλων από την πρόσοψη του Ναού.

Η ανάδειξη και αναστήλωση του ναού άρχισε με χρηματοδότηση από κονδύλια του Γ' ΚΠΣ και οι αρχαιολόγοι ελπίζουν να ολοκληρωθεί στα επόμενα δύο χρόνια, ώστε να δημιουργηθεί έξω από τη Βέροια ένα αρχαιολογικό μνημείο επισκέψιμο. Ο αρχαιολόγος κ. Γραικός, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την αναστήλωση, έδωσε στοιχεία για το ναό: *Πρόκειται για ένα ορεινό ιερό, στη ρωμαϊκή του φάση του 3ου π. Χ. αι. με μαρμάρινη πρόσοψη, ιωνικού ρυθμού με αρχιτεκτονικά στοιχεία και πολύ ενδιαφέροντα και πολύ σπάνια για τον ελληνικό χώρο. Η λατρεία της μητρικής θεότητας είναι παλαιότερη και έχει σχέση με τη γη και την αειφορία.*

(Σημείωση του Ημαθιώνα: Βλέπε σε άλλη στήλη, την αναφορά μας στο θέμα, και τη ρεπίκα της πρόσοψης του Αρχαίου Ναού).

Στις επιγραφές, οι οποίες αφορούν τη διοίκηση, περιλαμβάνεται ο γυμνασιαρχικός νόμος, ένα από τα σημαντικότερα κείμενα, αφού δίνει πάρα πολλά στοιχεία για τη λειτουργία του Γυμνασίου της Βέροιας.

Υπάρχουν επιτύμβιες επιγραφές, οι οποίες εκτίθενται χρονολογικά από τον 5ο αιώνα μέχρι τα Ρωμαϊκά χρόνια. Στη Βέροια πρέπει να υπήρχαν πολλά εργαστήρια (γι' αυτό υπάρχει μεγάλη παραγωγή γλυπτών), όπου γινόταν και η κατασκευή των επιτύμβιων στηλών με παραστάσεις νεκρών και των δούλων τους, οι οποίοι τους προσφέρουν προσωπικά αντικείμενα τα οποία θα τους συνοδεύσουν στον άλλο κόσμο. Στους Ρωμαϊκούς τάφους υπάρχουν γυάλινα μυροδοχεία και πολλά πήλινα ειδώλια, τα οποία παρήγαγαν επίσης τα εργαστήρια της Βέροιας, τα οποία είχαν μεγάλη δραστηριότητα. Τα ευρήματα που κατασκευάζονταν στα εργαστήρια της Βέροιας είναι σπανιότατα. Σε επιτύμβιες στήλες υπάρχουν ακόμη παραστάσεις μονομάχων.

Ημιώροφος.

Φωτογραφίες από τους αρχαιολογικούς χώρους της Ημαθίας, για να κεντρίσουν το ενδιαφέρον του επισκέπτη και να επισκεφθεί τους αρχαιολογικούς χώρους της Ημαθίας φιλοξενούνται στον ημιώροφο του κτιρίου.

Στην πρώτη προθήκη, υπάρχουν ευρήματα από αγγεία και αντικείμενα καθημερινής χρήσης της Νεολιθικής εποχής από τον οικισμό της Νέας Νικομήδειας και στη συνέχεια ευρήματα από την εποχή του χαλκού και του σιδήρου από ανασκαφές στον Πολυπλάτανο και το Αγγελοχώρι, και από τις ανασκαφές της Εγνατίας. Ευρήματα απ' όλες τις χρονολογικές περιόδους, δείχνουν ότι, η Ημαθία ήταν μια περιοχή πυκνοκατοικημένη από την αρχαιότητα. Αξίζει να σημειωθεί ότι, στη διάρκεια της κατασκευής της Εγνατίας βρέθηκαν πολλοί αρχαίοι οικισμοί, όπως αυτοί στα Ασιώματα, στη Λευκόπετρα, και στη Κοψέλη. Από όλες αυτές τις ανασκαφές υπάρχουν αντικείμενα, που φιλοξενούνται στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Βέροιας.

Επιτύμβια προκαλούν κοσμήματα από τη περιοχή της Μιέζας, περιδέρια από τον τάφο κοριτσιού του 4ου αιώνα, τα οποία είναι κατασκευασμένα από γυαλί σε βαθύ γαλαζιο χρώμα. Σε φωτεινούς πίνακες, απεικονίζονται οι τάφοι των Λευκαδίων και το θέατρο της Μιέζας.

Κωνσταντίνα Δημ. Κασαμπαλή

ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ

Ιατρείο: Βασ. Σοφίας 75 Μαρούσι

(Πλησίον Ηλεκτρικού)

Τηλ : 210 8063311 κιν. 6932 091332